

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 12

*Εξάμηνος δραχ. 6

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 20

*Εξάμ. » » 10

Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΑ' Γ' ΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.

*Ετησία δραχ. 6

*Εξάμηνος δραχ. 3

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

*Ετησία φρ. χρ. 10

*Εξάμ. » » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Λέκα ἀρ. 24
(*Ἐναντι Στοῦς Σιμοπούλου)

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑ' ἼΡΟΝ)

ΤΙΜΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑΝ ΓΑΡΕΦΗΝ

Τὸ ἥρωϊκὸν Πήλιον καὶ ἡ Θεσσαλία μετ' αὐτῶν δὲ τὸ ἔθνος ὄλον ἀγονοὶ σήμερον ἐθνικὴν πανήγυριν. Εἰς τὰς Μηλέας, τὴν δροσόλουστον καὶ ὑπερήφανον τοῦ Πηλίου κομόπολιν, τελοῦνται τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου ἐνὸς ἥρωος. Μαρμαρίνη καὶ ἀθάνατος μετὸν ἀμάραντον φατοστέφανον τῆς δόξης, μετὴν λάμπριν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἐθνωμοσύνης ἀποκαλύπτεται σήμερον ἡ ἐξαίσιος ἀρρενωπή, ἡ ἰδεωδῶς ὠραία Ἑλληνικὴ μορφή, ἐνὸς τῶν ἐνδοξοτέρων προμάχων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἀτρομήτων ὑπερασπιστῆς τῆς Μακεδονίας, τοῦ ὁποίου τὸ πολυτίμητον αἷμα ἐπότισε ὄλην τὴν πεφλημένην Μακεδονικὴν γῆν, τοῦ ἥρωος ὀπλαρχηγοῦ Κώστα Γαρέφη.

Ἡ «Ἀλήθεια» τιμᾷ ἑαυτὴν καὶ λογιζέται εὐτυχὴς ἀφιερώνουσα τὰς σελίδας τῆς εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τοῦ Γαρέφη καὶ προβάλλουσα εἰς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν μίμνησιν τοῦ ἑθνοστυλίου λεοντόθυμον εἰκόνα αὐτοῦ καὶ τῶν τιμημένων παλλακῶν του.

Τὸ ἥρωϊκὸν, τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα ἔρρεεν εἰς τὰς φλέβας τοῦ Κώστα Γαρέφη, διότι ἀπὸ τὸ ἀθάνατον, τὸ ἥρωϊκότατον καὶ τυρονοκτόνον Σοῦλι, εἴλεκε τὴν καταγωγὴν τῆς ἡ οἰκογένειαν τῶν Γαρέφῶν ἐγκατασιῶσα βραδύτερον εἰς τὸ Πήλιον. Αἱ Θεσσαλικαὶ ἐπαναστάσεις τοῦ 1854 καὶ τοῦ 1878 εἶρον τὴν οἰκογένειαν τῶν Γαρέφῶν εἰς τὰ ὄπλα, τὰ πάντα θυσιάσασαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ δεῖξασαν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Ζησίμου Μπασδέκη, μεθ' οὗ κατόπιν συνεδέθη διὰ στενοτάτης συγγενείας. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς

Ο ΗΡΩΣ ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Θεσσαλίας ἐπῆρξεν ἡ ὠραιότερα ἀμοιβὴ ὄλων τῶν θυσιῶν τῶν καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν πατριωτικῶν τῶν δειρῶν.

Μέσα εἰς τοιαύτην ἀτμοσφαιραν πατριωτικῆς δρόσου καὶ ἐθνικῶν παλμῶν ἐγεννήθη καὶ ἠνδρώθη ὁ Κώστας Γαρέφης ὁ ὁποῖος ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορευόμενος καὶ εἰς τὴν εἰρηνικὴν βιοπάλην ἀφιερῶν τὰς δυνάμεις του δὲν ἐλησμονεῖ τὰς οἰκογενειακὰς του παραδόσεις, ἀλλὰ τὸν νοῦν του καὶ τὴν καρδίαν εἶχε πάντοτε προσηλωμένον εἰς τοὺς ἐκείθεν τοῦ Ὀλύμπου στενάζοντα ἀδελφοὺς μας. Ὁ θάνατος τοῦ ἥρωος Παύλου Μελά ἐν Μακεδονίᾳ ἠλέκτρισε τὴν ψυχὴν του. Ὁ σπαραγμὸς τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν πτέρναν τῶν δολοφόνων τῆς Σόφιας ἐξήγειρε τρικυμίας εἰς τὴν ψυχὴν του. Ἡ χρυσοφόρος Αἰγύπτους ἐγκατελείφθη καὶ μετὰ τινα χρόνον ἡ Μακεδονία ἐχαιρέτιζε τὸν Κώστα Γαρέφην ἀτρόμητον καὶ φοβερὸν ἐκδικητὴν τοῦ χυνομένου ὑπὸ τῶν δολοφόνων αἵματος τῶν τέκνων τῆς. Ἦτο μία πῆσις ἀειτοῦ, ἕνας μνημθμὸς λέοντος εἰς τὰ Μακεδονικὰ ὄρη ἡ ἐμφάνισις τοῦ Γαρέφη καὶ ὁ βρόντος τοῦ τουφικιοῦ του!

Ἡ πρώτη του δρᾶσις

Τεθεὶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Καπετὰν Ἀκρίτα κατῴρθε εἰς τῶν πρώτων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τῆς ἀπαράμιλλου ἀνδρείας του καὶ τοῦ ἀτρομήτου χαρακτήρος του νὰ ἐπισύζη τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ του ὁ ὁποῖος ἀμοιβῶν τὴν ἀρετὴν του ἀνεκέρυζε τὸν Γαρέφην ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν ὑπαρχηγὸν τοῦ ὑπ' αὐτὸν σώματος. Βραδύτερον δὲ ἀποχωρήσαντος τοῦ Καπετὰν Ἀκρίτα διεδέχθη τοῦτο ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ.

Ἡ δρᾶσις του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας ἐστέφθη, τὸ δὲ ὄνομά του εἰς μὲν τὰς λυμαινομένης τὴν χώραν ἐκείνην Βουλγαρικὰς ληστοσυμμορίας ἐνεποίηε τὸν τρόμον, τῶν δὲ Ἑλληνομακεδόνων ἦτο τὸ εἶδωλον διὰ τὸ ἀπαράμιλλον τῆς ἀνδρείας του τὴν ἄκραν νοημοσύνην του καὶ τὴν σῶφρονα συμπεριφορὰν του.

Τοῦ Κ. Γαρέφη δικαίως ἐκτιμῶν τὴν ἀνδρείαν τὸ Μακεδονικὸν Κομιτάτον ἀνεκήρυξε αὐτὸν ὀπλαρχηγὸν ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως ἐπιτυχέστερον διὰ τῆς ριψοκινδύνου καὶ ἀτροτου δρᾶσεώς του προσφέρῃ μεγαλειετέρας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἔθνον ἀγῶνα.

ΤΟ ΗΡΩΪΚΟΝ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΑΡΕΦΗ, ΚΑΘΗΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ

Ο Καπετάν Γαρέφης ως αρχηγός σώματος

"Αμα τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ὡς ἀρχηγῷ σώματος ἐν Μακεδονίᾳ ἠρώτη φροντίς του ἴσο ὅπως ἐκλέξῃ ἄνδρας καταλλήλους πρὸς συγκρότησιν ἀνταρτικῶν σώματος.

Ὁ Γαρέφης δὲν ἐβράδυνεν νὰ συγκροτήσῃ τὸ σὺν τὸ ἄνδρα διψῶντας ἐκδιήκῃν κατὰ τῶν κακούργων τῆς Σόφρας διὰ τὸν ἀδικον καὶ ἀνανδρον φόνον τῶν ἀδελφῶν μας. Καὶ ἔστω ὡς παράδειγμα τούτου ὁ ἐνδοξὸς θάνατος τοῦ Ζητούνητος ἐκδιήκῃν διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλιβιζίδου, Ἀποστόλου Πολυγρόνου ἀπὸ τῆς Πανακτίας τοῦ Πηλίου ὁ ὁποῖος ἐπεσον μαχόμενος ἐκδιήκῃς μὲν τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του ἀφῆσας ὅμως τὰ ὅσα τὸν τὰ τιμημένα ὅπως ἀμύζει εἰς ἧρωας καὶ Ἡμιθέους εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μοριζόβου. Ὄστε ὡς πρὸς μὲν τὸν ἀριθμὸν τὸ σὺν τοῦ Γαρέφῃ ἴσο μικρὸν ἀποτελούμενον ἐκ 30 παλληκῶν ἀναλόγως τῶν ἀντικῶν ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ φρονήματος ὑπέρετρον παντὰς ἄλλου σώματος δρωῶτας ἐν Μακεδονίᾳ.

Συγκινητικὴ προπομπή.—Οἱ ἑταῖροι τῆς Σουλιάτσας μητέρας του

Ὁ Καπετάν Γαρέφης μὲ τοιοῦτον ἀτρόμητον δόμα συγκροτηθεὶς ἀπὸ τὰ καλλίτερα παλληκάρια τῆς εὐάνδρου Θεσσαλίας ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησεν τοὺς οικείους καὶ φίλους του ἐν τῇ θέρῃ Ἁγία Τριάς τῶν Μηλεῶν καὶ ἀφοῦ ὡς χριστιανὸς πρῶτος ἐξετέλεσε τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν Ἱησοῦν δι' ἱεροτελεστίας κοινωμένης τῶν ἀρχόντων μυστηρίων προσεπέμφθη ὑπὸ τὰς μυριοστόμους εὐχὰς τῶν συναθροισθέντων συμπαιδιῶν του. Ὁ δὲ πατήρ του δὲν ἐλθοῦν νῆσιν νὰ δώσῃ τὰς τελευταίας του εὐχὰς πρὸς τὸν ἀπερχόμενον εἰς τὴν Μακεδονίαν υἱόν του, εὐχὰς παρακαταθήκῃς τὰς ὁποίας ἀπαρτικῶς ἡ Οικογένεια τῶν Γαρέφῃδων εἶδε πρὸς τοὺς ἀπερχομένους εἰς μάχην ἀπογόνους τῆς. Αἱ πλῆρεις ἐξάρσεως καὶ ἀφθόστον πατριωτικῶν τοῦ γέροντος Γαρέφῃ εὐχαὶ ἴσαν αἱ ἑξῆς: «Πήρανε παιδί μου μὲ τὴν εὐχὴν μας ἐκεῖ ποῦ ἀεὶ καλεῖ τὸ καθῆκον καὶ ἡ τιμὴ, Πρόσεχε νὰ μὴ κατασχύνης τὰ τιμημένα δὴλα καὶ δοξασμένους ἱερὰ ἑλπίδας εἰς τὴν πατρίδα σου. Ἄλλ' ἂν εἶνε πεπωμένον νὰ πῶς ἐκεῖ εἶδε ἡ σφαῖρα ἥτις θὰ κόψῃ τὸ νόημα τῆς ζωῆς νὰ κυλιῆται τὸν τιμημένον στήθος σου καὶ οὐχὶ τὰ νῶτα».

Ἡ δὲ Σουλιάτσα μητέρα του παραδίδοσα εἰς αὐτὸν τὸ ὅπλον του εἶπε: «Πάρετο Κόστα μου καὶ ἴνα τὸ φέρῃς δοξασιμένον ἢ νὰ λυώσης εἰς τὴν Μακεδονίαν μας». Κατὰ δὲ τὴν ὕδραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ ὅταν ἐπληθυσθεν ὁ θέος του νὰ τὸν φιλήσῃ, ἡ μητέρα δὲν τῷ ἐπέτρεψε ἀναθανοῦσε «Κανένας νὰ μὴ τὸν φιλήσῃ, θὰ τὸν φιλήσωμεν ὅταν γυρῇ ὅπισθε δοξασιμένους. Μετὰ τὰς συγκινητικὰς αὐτὰς λέξεις ὁράξαντες τὰ ὄπλα οἱ Προασπίται τῆς Μακεδονίας καὶ φωτογραφηθέντες πρὸς ἀνάμνησιν καὶ ἐν μέσῳ τῶν δακρυρροούντων συγγενῶν πατριῶτῶν ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἕχοντες ὡς ἄλλον Ἄρην τὸν Κώστα Γαρέφῃν ἐσπεύσαν ὅπου ἡ φωνὴ τῆς αἰμασσοῦσης Μακεδονίας τοὺς ἐκάλει ἴνα ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των.

Ὁ ἠρωϊκὸς θάνατος τοῦ Γαρέφῃ

Ἐξελθὼν μετὰ τῶν παλληκῶν του εἰς Μακεδονίαν ὁ Καπετάν Γαρέφῃς ἐνέσπευε τὸν πανικὸν καὶ τὸν θάνατον ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον τῆς ἐπιχειρήσεως Βοδενῶν ἐνίσχυων τοὺς μέχρι τότε φοβούμενους ἐκ τῶν βουλγαρικῶν κακούργων μάτων Ἑλληνομακεδόνας καὶ διὰ τῶν ἠρωϊκῶν κατορθωμάτων του ἐπισύρασε τὸν θαυμαστὸν ἀπαξία των τῶν ὄπλων τῶν τοῦ Ἑθνικοῦ ἀγῶνος. Ὁ παντοῦ σπεύδων ἴνα ἐκδιήκῃ σπουδαιῶς καὶ ἀτιμίαι ἐξετελισσοῦν ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ παγίωσῃ τὴν διασλευθεισάν ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τῶν ὀδῶν τῆς καὶ ἐκείσε ταύτην ἀπὸ τῶν θρασυδειλοῦς Βουλγάρων ἐστράφη κυρίως ἐναντίον τῶν δύο τότε λυμαινόμενων τὴν περιφέρειαν τοῦ Μοριζόβου φοβερῶν ληστάρχων Βουλγάρων Καρατάσου καὶ Λούκα, τῶν τρομοκρατούντων τὴν Μακεδονίαν.

Κατ' αὐτῶν κυρίως ἀπεράσισε νὰ στραφῇ ὁ ἀτρόμητος Καπετάν Γαρέφῃς καὶ δι' ἐντέλλου περικυκλώσας νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀπεισίων τούτων τεράτων καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ εὐρῇ τὴν κατάλληλον στιγμήν ὡς τοιαύτην δὲ ἐξέλεξε τὴν 6 Ἀυγούστου 1906. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ὁποία ἴσο Κυριακὴ οἱ διαβόητοι κομιτατζῆδες ἴσαν εἰς τὰς καλύβας τῶν Σαρακατσανίων εἰς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κερχιζῆ μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ Γαρέφῃς εἶχε προσυνηθηθῇ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ των.

Ὁ Κερχιζῆς ἔκρινε εὐθεῖον τὴν περίστασιν τότε ἴνα ἐγκλίμως εἰδοποιήσῃ τὸν ἀτρόμητον Γαρέφῃν, ὅτις ταχὺς ἴσο ἐπέστρεψε μετὰ τῶν παλληκῶν των ἴνα ἀντιμετωπισθῇ μετὰ τῶν αἰμοχρῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου. Καὶ ἀφοῦ πρῶτον κατέλαβε τὰς καταλλήλους θέσεις εἶτα διέταξε ὅπως ἀναχωρήσουν τὰ γυναικόπαιδα ἴνα μὴ ἐκ τῆς συμπλοκῆς ἐπέλθῃ δυστύχημα εἰς ἑσθέρους τῆς πατρίδος μας, διότι δι' ὅλα αὐτὰ προσέβλεπον πάντοτε ὁ Γαρέφῃς.

Μετὰ τὰς δοθείσας παραγγέλαις ἀμέσως πρῶτος αὐτὸς μετὰ τοῦ Κερχιζῆ βιάζεις κατ' αὐτῶν μεθ' ὁρμῆς καλῶν τὰ παλληκάρια του ἴνα ἐκτελέσασιν κατὰ γράμμα τὸ πρὸς τὴν πα-

τρίδα καθῆκόν τους, οὕτως ὥστε οὐδεὶς ἐκ τῶν βουλγάρων νὰ κατορθώσῃ καὶ διαφύγῃ τὸν θάνατον καὶ ἐξ ἐφόδου ἐπέπεσε κατ' αὐτῶν ζητῶν ἐκδιήκῃν δι' ὅσα κακούργηματα πρὸ πολλοῦ ἀτιμωρητὴ διεπραξαν. Ὁ Γαρέφῃς ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνὸς εἰς τὰς τάξεις τῶν Βουλγάρων, ἔλθῃ σφενδονεῖς γενοὺς μαζῶ των φωνεῖ: πρῶτον τὸν περιβόητον Βοβόδαν τῶν Βοδενῶν Καρατάσον πληγῶσας εὐθὺς ἀμέσως θανασιμῶς καὶ τὸν ὑπαρχηγόν αὐτοῦ τὸν ἀρνησιπατρίδα Λούκαν καὶ πανταχοῦ ἐνσπεῖρει μετὰ τῶν παλληκῶν του τὸν θάνατον.

Ἄλλὰ φεῦ! ἐπέπρωτο ἴνα τὸ δοξασιμένον παλληκῆρι τοῦ Πηλίου ὁ ἀτρόμητος Κ. Γαρέφῃς νὰ πέσῃ βληθείς ἀπὸ ἰσθόλον σφαιρῶν ἐγθρικήν μὴ σεβασθεῖσιν τὴν ἀνδρείαν του, καὶ μετὰ τριήμερον νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα του πρὸς τὸν Ἱησοῦν ἀφῆντων κατὰ τὰς τελευταίας του ἱερὰς στιγμῆς ὡς παραγγέλλαν εἰς τὰ παλληκάρια του τὰ ἐξῆς: «Παῖδιά μου μὴ θαρροῦστε ἂν μένω εἰς αὐτὰ τὰ μέρη. Σὰς ὁρίζω, εἰς τὴν πατρίδα μας Βούλγαρος νὰ μὴ μείνῃ. Αὐτὰ ἴσαν καὶ αἱ τελευταίας του λέξεις. Καὶ οὕτω ἐπέπρωτο ἴνα ἐκτελεσθῇ ἡ παρακαταθήκη τοῦ γέροντος πατρὸς του ἴνα τὸν τιμημένον τέκνον τοῦ πέσῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Ὁ ἐπισυμβὰς τραυματισμὸς του εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην δὲν ἀπέθάρρνε τοὺς συντρόφους του ἀλλ' ἐξηκολούουν οὕτω καταδιώκοντες μετὰ λύσσης ἐπὶ δῖρον σχεδὸν τοὺς ριψάσπιδας ἴνα τελειῶς ἐκδιήκῃ τὸν ἐνδοξον θάνατον τοῦ ἀρχηγῶ των.

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου εἰς τὸ Πήλιον

"Αμα τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ λειστοκάρου τέκνου τοῦ Πηλίου κατήφεια καὶ λύπη κατέλαβε πάντας διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐνὸς ἀτρόμητου ὑπερασπιστοῦ τῆς Μακεδονίας. Οἱ κῶδωνες τῶν ἐκκλησιῶν πενθίμως ἐκρούοντο καὶ πάντες ἐσπεύδον εἰς Μηλέας ἴνα συγχαρῶσι τοὺς οικείους τοῦ ἥρωος, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μήτηρ του μόλις ἐμαθε τὸν ἠρωϊκὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς ἀνεψώνης: «Ὁ Κώστας μου πέθανε! Ζήτω ἡ Μακεδονία μας! εἶθε καὶ τὰ ἄλλα μου παιδιὰ νὰ σκοτωθῶν διὰ τὴν σκλαβωμένην νύμφην τοῦ Κώστα μου. Οἱ ἠρωϊκοὶ οὗτοι λόγοι τῆς Σουλιάτσης μητρὸς μεγίστην συγκίνησιν προξένησαν εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὴν διὰ τὸν ἀφθιστον αὐτῆς πατριωτισμόν.

"Απαντες οἱ σύλλογοι ἐψήφισαν τιμητικὰ ψήφισμα κατὰθέσαντες ἀμειψάντους στεφάνους εἰς τὸ τιμημένον τέκνον τῆς Ἡπειροῦ τοῦ γαλουγηθῆν καὶ ἀνατραφῆν εἰς τοὺς πρόποδες τοῦ Πηλίου ὅπου ἐγαλουγήθη καὶ ὁ ἡμίσεος υἱὸς τοῦ Πηλέως παρὰ τῷ Κενταύρῳ. Πλεῖστοι ὅσοι ἐπίσταντο: ἐσπεύδον ἴνα σφίξωσι τὴν χεῖρα τῶν γονέων του μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ κ. Καζιζῆς.

Ἐν γένει ὁ θάνατος τοῦ Καπετάν Γαρέφῃ, οὕτω πρόωρος ἐπισυμβὰς ἐθρηνηθῆ παρὰ πάντων τῶν γνωρίζοντων τὰ ἠρωϊκὰ αὐτοῦ κατορθώματα τὴν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν του καὶ τὸν φλόγοντα πατριωτισμόν, ἐθρηνηθῆ ὡς ἐθνικὴ ἀπώλεια. Εὐγενεῖς δὲ τέκνον τῆς Γαλλίας, ὁ διαπρεπὴς δημοσιογράφος κ. Παγιερὲς περισπούδαστον ἀρθρον του πραγματευόμενον περὶ Μακεδονίας ἔπει ἀφιέρωσε εἰς τὴν ἐθνικήν δρᾶσιν τοῦ Κώστα Γαρέφῃ περὶ οὗ ἔγραφε ὅτι ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικῶν σώματος ἴσο ὑπέροχος τύπος ἀνδρός, εἰσίστην παλληκῆρι τοῦ ὁποῖου ἀναριθμητὰ τὰ κατορθώματα.

Τοιοῦτος ἐν ὡρᾷ σκιαγραφία ὁ Κώστας Γαρέφῃς εἰς τιμὴν τοῦ ὁποῖου ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Πηλίου ἴδρυσεν τὸ σήμερον εἰς Μηλέας ἀποκαλυπτόμενον μνημεῖον του.

Τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς Ἀληθείας

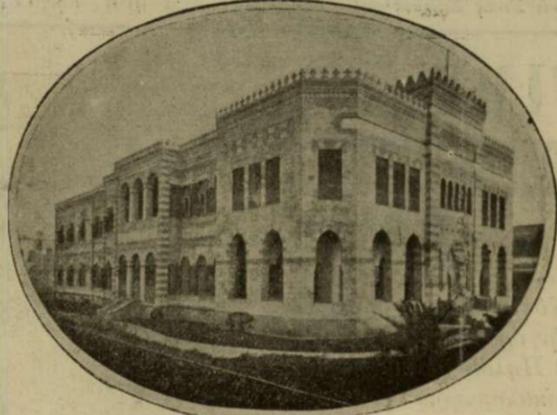
Κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς Ἀληθείας φέρει τὴν συμπληθὴ εἰκόνα τοῦ δημοφιλεστεροῦ τῶν Νεοτούρκων, τοῦ Ἐνβέρ Μπέη, καὶ ἐνός τῶν Ἑλλήνων μαρτύρων τοῦ παλαιοῦ ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶτος τοῦ ἀειμνήστου Γαρέφῃ. Ὄταν τὰ πολιτικὰ πάθη κοπᾶσαν καὶ λάβῃ τὸν λόγον ἡ ἀμερολήπιτος κρίσις, τότε παραπλεῖρωσ ἡ συστημῆτικὴν καὶ ἀθεορῶσαν προτεργατῶν τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς ἐν Τουρκίᾳ ἡ Ἰστορία θέλει ἀναγράψῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων μαρτύρων οἱ ὁποῖοι ἐν ἱερῶτάτῃ ἀμύνη ἐξέθεσαν τὴν ζωὴν των πρὸς ἀντιπεποιθῆς τῆς Τουρκικῆς ἀκραϊότητος ἐναντίον τῶν ἀρπάζων ὀρέξων τῆς Διπλωματίας καὶ τῆς κατακτικῆς πλεονεξίας. Ὁ ἀπάσιμος δὲ ὦν μετὰ τὴν μετριοπολίτευσιν ἀντίλλαξαν Νεότουρκοι καὶ Ἑλληνες ἀντάρται εἶνε ὡς τὸ προοίμιον τῆς ἀμερολεΐπτου Ἰστορίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ
Καπνέμπορος (Χαυτεία)
"Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα.
καὶ εἶδη τῶν καπνῶν

Τὸ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῶ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

ΑΝΑ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΝΑΚΛΗ

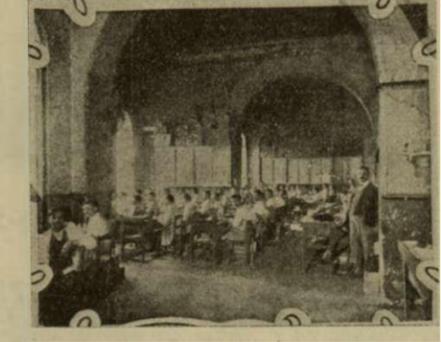

"Αποψις τοῦ Ἐργοστασίου

Τὸ Ballage — Ὑμνος πρὸς τὴν ἐργασίαν

Διασχίζομεν κατὰ πλάτος τὸν θολωτὸν διάδρομον, διερχόμεθα μικρὰν ὑαλόφρακτον ὑδρᾶν, καὶ εὐροσκοπέμεθα αἴφνης πρὸ πληθῶν ἔργων, τῶν ὑποκαταστάσεως τὰ κυτία.

Ἐδοσκοπέμεθα εἰς τὸ τμήμα τοῦ Ballage. Μέσα εἰς 3 ἢ 4 συνεχόμενους θαλάμους τῶν ὁποίων τὰ ὑπερμεγέθη καὶ πυκνά παράθυρα ἄφηναν ὄλον τῆς ἡμέρας τὸ φῶς, καὶ τὸν ὁροσερὸν τῆς ἐξοχῆς ἀέρα νὰ κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως καὶ εἰς τὰς ἐλαγίστας τῶν θαλάμων γωνίας περὶ τοὺς 10 ἔργαται δλοὶ ὁμογενεῖς ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ὑποκαταστάσεως ἐπιστάτου τοῦ τμήματος κ. Βασιλείου Κάνδρον. Πρέπει νὰ ἴδῃ τις τὰς ταχέας καὶ σχεδὸν ἐκ τῆς σπηθείας καταστάσεως αὐτομάτους κινήσεις τῶν ὑπερδιακοσίων ἐκείων χειρῶν, αἵτινες ἐν ἰσηρῷ ὀφθαλμῷ πληροῦσι καὶ σφραγίζουσι τὰ κενὰ κυτία διὰ τῶν ἐτοιμῶν ἐνώπιόν των σιγαρέτων.

"Ἡ αἰθούσα τοῦ Καταστήματος

Σημειωτέον δι' εἰς τὰ διάφορα καταστήματα εἶνε διάφοροι μισθοί, ὧν τοὺς μεγαλύτερους προσφέρει ὁ κ. Τσανακλῆς.

Εἰς τὸ δροσερὸν ἀναπαυτήριο. Ἐργάται φιλολογοῦντες

Ἐγκαταλείπομεν ἀκροποδητεῖ τοὺς θαλάμους τούτους, φοβούμενοι μήπως ὁ κρότος τῶν βημάτων μας ἀποτελέσῃ παραφωρίαν πρὸς τοὺς γύρωθεν ἀναπαυόμενους ἤχους τῶν ἐργαζομένων μυῶν, ὡς ἐνα πρὸς τὴν ἐργασίαν ὕμνον, καὶ εὐροσκοπέμεθα εἰς ἕνα θαυμασίον καὶ δροσερότατον φ ο υ α γ ρ ι ἐ (τὸ Δημοτικὸν τῶν Ἀθηνῶν μας θὰ τὸ ἐξήλεγε) χρησιμοποιεῖται ὡς ἀναπαυτήριο τῶν κεκμηκότων ἐργατῶν. Παρονίεροι, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἀπηξίον καθόλου νὰ δνομάσῃ συναδέλφους ἡ τῆς « Ἡ β η ς » τοῦ κ. Γιαννοκάκη ἐποβιβάζων εἰς τόσο χαμηλοὺς βαθμοὺς τὴν θερμοκρασίαν ὥστε νὰ εἶνε εὐρόστον ἐνδιαίτημα καὶ εἰς τὸν νευρικότερον γαλαζοαίματον.

Ὅμιλος εὐθόμων ἐργατῶν καπνίζων, ἀναπαύονται, συζητοῦν, ἀναγινώσκουν, καὶ τινεσ μάλιστα, φιλολογοῦσιν, διότι οἱ ἐργάται τοῦ κ. Τσανακλῆ, διακρίνονται ὄχι μόνον διὰ τὴν σχετικὴν εὐμάρειαν των, διὰ τὴν ἀπαράμιλλον κοσμομίτην ποὺ τοὺς στολίζει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σχετικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τὴν ὁποίαν οἱ πλεῖστοι κέρηνται. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα αὐτοὶ οὗτοι εἶχον ἐκδόσει ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐ ρ γ α τ η ς » πραγματευομένη περὶ ἐργατικῶν κυρίως ζητημάτων. Μᾶς ἔδειξαν δὲ καὶ ἐργάτας μελετιῶντας μόνους των κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνεσείως των ξένας γλώσσας πρὸς τελειότερον καταρτισμὸν των.

— Οἱ σιγαροποιοὶ — Φῶς! Φῶς!
— Πῶς γεμίζουσι τὰ μακαρόνια!
— Ἐργασία καὶ ραχάτι — Πόδα κεροδίξουν.

Ἀφήσαμεν οὐχὶ ἄνευ δυσσερεσίας τὸ δροσερὸ φαναγιε, τοσοῦτον μάλλον καθ' ὅσον ἀπὸ τὰ δλάνοικτα παράθυρα ἐφαίνετο διασφλεγομένη ὑπὸ τοῦ Ἀφρικανικοῦ ἡλίου ἡ γύρω ἐκτασις καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸ τμήμα τῆς κατασκευῆς σιγαρέτων.

Μία παμμεγίστη αἰθούσα τόσον θαυμασίως ἐκδομημένη, ὥστε ἐφαίνετο τῇ ἀληθείᾳ ἄπορον πῶς κατορθοῦτο ὥστε τὸ φῶς καὶ ὁ ἄηρ νὰ εἰσορροποῦν πανταχοῦθεν εἰς ἀδιαλείπτως κυματισμοῦς.

Μόλις εἰσερχόμεθα ἀνικρύζομεν σκνυμένον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τῶν διευθυντῆν τοῦ τμήματος κ. Ἰωάννην Σκυριανίδην, ὅστις μᾶς ἐποδέχεται φιλομειδέστατος. Οἱ ἐργάται εὐροχωρότατα τοποθετημένοι ἐπὶ ἀνέτων θρανίων μὲ ἕκαμον νὰ ἀναπολήσω με ζήλειαν τὰ παρελθόντα μαθητικά μου χροῖνα ποῦ μ' εὐροκῶν στριμωγμένο εἰς δυὸ ξεροτάβλες! "Ὁλοι καλοντρυμένοι, ὄλοι καθάριοι μὲ τὲς μακρῶς μπλοῦζες των, σκνυμένοι εἰς τὰ θρανία τους εἰργάζοντο, εἰργάζοντο ἀλαπαύστως, καταγνώμενοι

*] Ἰδε προηγουμένα εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ῆς Ἰουλίου.

εις το να γεμίξουν τα μακαρόνια να κατασκευάζουν δηλαδή τοιγαρέτα. Ένα μικρό τριγωνικό χαρτάκι κολλημένο επί του θρανίου και εις την βάση του ένα ξύλο σαν μολύβι ακριβώς είνε τα μόνα τους εργαλεία.

Εις το χαρτάκι περιτυλίξουν τον απαιτούμενον διά να πληρώση ένα σιγαρέττο καπνόν, εισάγουν όλίγον τήν περισσεύουσαν άκραν του χαρτιού εις το μακαρόνι άθουδον τον καπνόν με το ξυλαράκι από το άλλο μέρος ο οποίος εισέρχεται δλόκληρος εις το μακαρόνι και ιδού το τοιγαρέττο έτοιμο δέν μένει παρή να κοπή με το κατάλληλο πρὸς τοῦτο ψαλίδι ο περισσεύων εκατέρωθεν καπνός.

Ένας καλὸς τεχνίτης δύναται να κατασκευάση 2500—3000 σιγαρέττα καθ' εκάστην διά τα όποια πληρώνεται 18-30 Γρόσα Διατιμήσεως (Έκαστον Γ. Δ. 0,26 φρ. χρ.) κατά χιλιάδα αναλόγως τής ποιότητος και τής επιμελείας τής κατασκευής, έπομένως δύναται να κερδίση 8—20 φρ. καθ' εκάστην, αλλά δέν επιτρέπουν εις τους εργατάς να κατασκευάσουν όσα έκαστος δύναται διότι οἴτω θά περιορίζεται ο αριθμός των εργατών, αλλά αναλόγως των αναγκών του έμπορίου διατάσσουν καθ' εκάστην το ποσόν όπερ έκαστος εργατής θά κατασκευάση, ονήθηως τώρα το καλοκαίρι 1500.

Έπειδή δὲ άλλος τελειώνει ενωρίτερον, άλλος άργότερον άλλος αναπαύεται περισσότερο, ή τε εισοδος και ή έξοδος εκ τῶν εργασιών είνε διαρκῶς έλευθέρη δι' αυτό βλέπετε τους εργατάς κυκλοφορούντας έλευθέρως, οὔδέποτε σπευδόντας και οδδόλως δυστάζοντας να άπολαμβάνουν τήν ζωήν και τήν φύσιν όταν ξευθυμούν τοῦτο. Και περιερχόμεθα τήν άπέραντον αίθουσαν εν ήῃ οι εργατάι ως φιλόπονοι μέλισσαι παραδεδομένοι εις την άπόλαυσιν του εργαζεσθαι μόλις καταδέχονται να σηκώσουν τα μάτια δια να κοιτάξουν τους άσεβείς εκείνους οι όποιοι τολμούν να βεβηλώνουν διά τής πορνοσίας των τον να ον τής εργασίας των.

ΧΕΟΥ

(Έπεται συνέχεια)

ΤΙ ΦΡΥΔΙΑ ΕΧΕΤΕ;

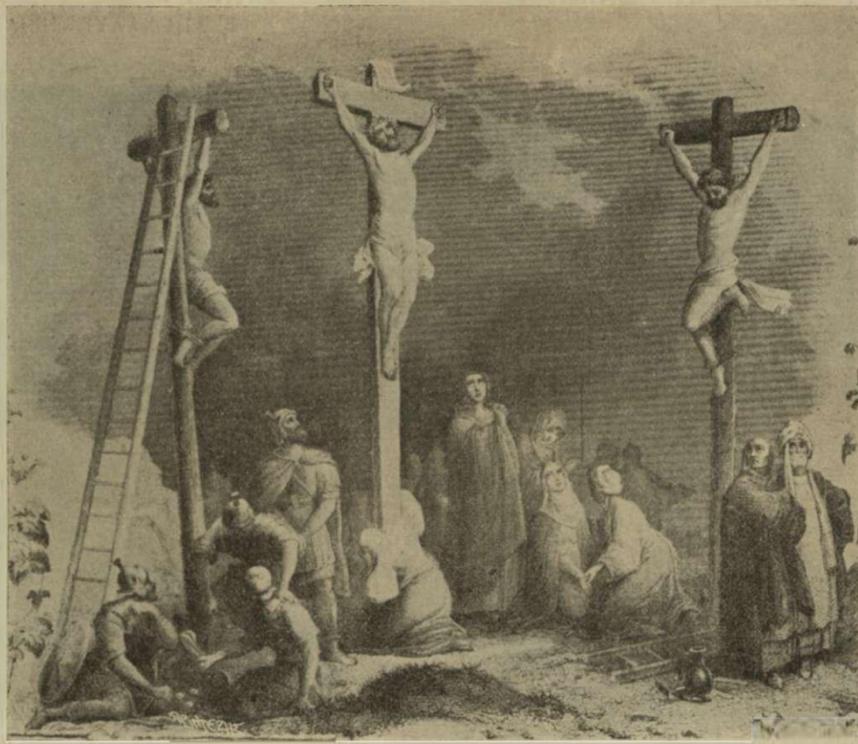
Πὼς ζωγραφίζου τον χαρακτήρα σας τα φρύδια.

Τα τοξοειδή φρύδια δέν δηλοῦσι μὲν εἴδη νομισμένην ἀλλ' εκφράζουσι εἰσθησίνην. Μικρά ἀνάπτυξις των φρυδιών σημαίνει έλλειψιν ζωτικότητος άπεναντίας πολλά και πυκνά φρύδια σημαίνουν ισχυράν κράσιν και μεγάλην φυσικὴν καρτερίαν. Τα πολλά φρύδια δέν προσδίδουν ευμορφία εις έν πρόσωπον γυναικείον, άν και δύνανται να σημαίνουν ισχύν πνευματικὴν ή σωματικὴν και όταν δέν είνε μόνον πάρα πολλά αλλά και χωροῦν μέχρι τής μῆτις τότε είνε άσχημα και λέγεται ότι δεικνύουν άνευλακρινή και άδιάκριτον χαρακτήρα. Τα μακρά και κάτω πίπτοντα φρύδια, τά χωρίζομενα πολύ άπ' άλλήλων, είνε τεκμήριον άεγρότου διαθέσεως. Όπου τα φρύδια είνε άνοικτοχρώματος τής κόμης, δεικνύουν έλλειψιν ζωτικότητος και υπεραισθησίαν. Φρύδια ελαφρόγραμμα κείμενα πολύ υπεράνω τής ρινός είνε σημεῖον άκνηρίας και άδυναμίας. Κατάμαυρα φρύδια δίδουν εις το πρόσωπον έκφρασιν βαθείαν και συσκεπτικὴν. Έάν ή έκφρασις αὐτῆ είνε φυσική, τά φρύδια δηλοῦσι περιπαθῆ χαρακτήρα. Αν και μόνον το χρώμα των φρυδιών δέν είνε παραδεδομένο ότι δηλοῦσι έλλειψιν νοητικότητος, όμως τά πολύ άνοικτό χρώμα φρύδια παρατηροῦνται σπανίως εις πρόσωπα μεγάλης νοητικότητος ή μορφῆ των φρυδιών είνε προσάντων ή δίδουσα την κλειδα των ιδιοτήτων και των διαθέσεων. Κόκκινα φρύδια σημαίνουν μεγάλην ζήσιν και φιλοδοξίαν τά μελαχρινά σημαίνουν χαρακτήρα διάμεσον μεταξύ του των ενιθρών φρυδιών και των μαύρων.

Μία μεγάλη κεφαλή δεικνύει στενοκεφαλία το αυτό σημαίνει και ή μικρά κεφαλή ή άλλ' ή κεφαλή ή μίτη μικρά μίτη μεγάλην τεκμηριολό άνθρωπον φρόνιμον διότι τα άκρα δηλοῦσι πάντοτε άνωμαλίαν και άπομάκρυνσιν τής φύσεως ή άλλ' ή πείρα διδάσκει ότι μεγάλη κεφαλή και μικρόν σῶμα δέν παράγει πάντοτε άπρονουσίαν και τρέλλαν ειτε εις τον άνδρα ειτε εις την γυναίκα.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Έν Απριλίω Φυλῆς έτελέσθησαν οι γάμοι του Θεοδώρου Ν. Εύθυμιου εμπόρου μετά τής έξ Έλευσίνας χαρτοπολύτου δεσποινίδος Μαρίας Μεθενίου. Εις το εύχαιστον ζευγος εύχόμεθα τον βίον ήλιον και άνελευν.

ΤΟ ΕΠΙΣΥΜΒΑΝ ΣΚΟΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΔΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ του ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΦΑΛΟΥΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΤΡΑΔΙΑΝΟΥ ΦΑΕΓΟΝΤΟΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ

Διάλεξις γενομένη εν τη αίθούσῃ

της Έταιρείας των Φίλων του

Λαού κατά την Άγιαν και

Μεγάλην Παρασκευήν 11

Απριλίου 1908 ώρα

3 μ. μ.

υπό Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ

[Προβάλλεται ή Σταύρωσις]. Η σκληροτάτη και άτιμοτάτη των πονιών, ή μόνον εις δούλους και μεγάλους κακούργους επιβαλλομένη (Στραβ. ιδ' 634 Άπιανού Μιθριδ. 8).

Οι σταυρούμενοι έμνον επί του Σταυρου δεινῶς άλγούντες και βασανιζόμενοι περι τās 12—24 ώρας ενίοτε δὲ και 48—60 ώρας αναλόγως τής κρίσεως των κακούργων. Ο Ίησους έμνε ΤΡΕΙΣ ώρας ζῶν επί του Σταυρου (στ—Θ). Ο θάνατος δὲ επήρχετο κυρίως οὔη εκ τής ρεύσεως του αίματος, διότι τοῦτο πηγνύμενον και έξοχομένο του μέρους τουτου έπανεν έκρέον άλλ' εκ τής φλογώσεως των πληγών εκ τής γενικής έξαντλήσεως των δυνάμεων του σώματος, έξ ής προήρχετο φοβερά εις τον κατάδικον δίαιρα, έξ οἴ και ο Ίησους ανεφώνησε διψῶ.

Έναῦθα παρίστανται οι τρεις ιεραὶ Μαρίας, ή Θεοτόκος, πενθοῦσα και κλαίονσα και ή Άλλη Μαρία ή του Ιακώβου και Ίωσήφ μήτηρ (Ματθ. κζ' 26 κη' 1), ή τις καλεῖται και αδελφή τής Θεοτόκου. «Εισήκησαν δὲ παρὰ τον σταυρόν ή μήτηρ του Ίησού και ή αδελφή τής μητρός αὐτου (Ίωαν. ιθ' 25).

Γνωστόν, ότι ή Θεοτόκος μονογενής οὔσα δέν ειχεν αδελφήν. Καλεῖται δὲ αδελφή τής Θεοτόκου κατ' Εβραϊκὸν έθος, καθ' ο και αι σύζυγοι των αδελφών εκαιούντο αδελφαί.

Η Μαρία δὲ αὐτη ήν σύζυγος του Κλωπά, ο; ήν αδελφός Ίωσήφ του μήστορος, έπομένως αι γυναίκες αὐτων εκαιούντο αδελφαί. 1)

1) «Και μὴν μονογενής ήν ή Θεοτόκος άλλ' επεί Ίωσήφ και Κλεώπας αδελφοί, έθος δὲ παρ' Εβραίοις και τās των αδελφών γυναίκας αδελφάς προσαγορεύεσθαι». (Στραβ. Β'. σελ. 731).

* Ίδε προηγουμένα από 11ης Μαΐου και εντεύθεν.

Υπό δὲ τον σταυρόν Μαρία ή Μαγδαληνή γονυκλινής κρατοῦσα τον σταυρόν και κλαίονσα.

Γνωστόν πόσαι αι λαμπραὶ εικόνες ήμετέρον και ξένων ζωγράφων Μαρίας τής Μαγδαληνής τέλειον αληθῶς πλάσμα ώραίου τητος, τέλειον πλάσμα μετανοίας και τέλειον πλάσμα άφοσιώσεως.

Όσοι δ' εξ ὧν παρέστησαν κατά την εν τῷ Πινασοῦ προ μικροῦ διάλεξιν, ηκούσατε πὼς ανεκαλύφθη ο τάφος Μαρίας τής Μαγδαληνής.

Όπισθεν δὲ τής Θεοτόκου παρίσταται ή Σαλώμη (Μαρκ. ιε' 40) ή μήτηρ Ιωάννου του Θεολόγου, ή καλουμένη και μήτηρ των υἱων Ζεβεδάιου. (Ματθ. κζ' 56).

Παρ' αὐταῖς δὲ ισταται ο ήγαπημένος μαθητής Ιωάννης περιλυπος άνείζων τον Ίησόν.

Μακρότερον δὲ οι στρατιῶται παρίστανται επί τον ιματισμόν του Κυριου βάλλοντες κλήρον. (Ματθ. κζ' 35).

Εἰκὼν Δ.

Και διά να μὴ μείνη οὐδεμία σελίς και οὐδὲν μέρος του Εὐαγγελίου άνεν κριτικής διήρησιν κριτικοι μεγάλην συζήτησιν ενεργήσαν εν και οι πόδες του Κυριου προσηλώθησαν ήλοις. Τοῦτο όμως λύεται σαφέστατα εξ αὐτων των λόγων του Κυριου (Λουκ. κδ' 39) οἴς ειπε κατά την ψηλάφησιν του Θωμά «Ίδτε τās χείρας μου και τούς πόδας μου, ότι αὐτός εγώ ειμι» «ψηλαφῆσατέ με και ιδτε» και εν τῶν του Θωμά οἴς έθεσε την χερα αὐτου επί τον τύπον των ήλων. (Προβάλλεται ή εικὼν τής ψηλάφησεως).

(Έπεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Αί ενθουσιώδεις διαδηλώσεις τής πρώτης στιγμῆς παρήλθον με τās ήμισησίμους και επισήμους ανακηρύξεις του Συνταγματος. Ηδη οι Νεότουρκοι οι όποιοι φαίνονται κυριαρχούντες εν τε τῇ πρωτεύουσῃ και ταῖς επαρχίαις, νομίζουν ότι το γράμμα του Συνταγματος δέν είνε το πᾶν, άλλ' ότι το σπουδαιότερον συνίσταται εις την άνάρρησιν επί τής εξουσίας άνδρῶν των νέων ιδεών, των υἱοίων ή παρουσία να έγγυαται την λειτουργίαν των άποκτηθεισῶν ελευθεριών. Και ήδη επετεύχθη ή άποσύρσις των πλείστων εκ των ισχυροτέρων του παλαιου καθεστώτος, καθώς του πρώην Μεγάλου Βεζύρου, του Σελήμ Μελ χιμέ, του Ίτζετ Πασσά, του Ταχσίν Πασσά ευρίσκονται δὲ υπό επιτήρησιν οι πρώην ύπουργοὶ του Νεωτικού και των Οικονομικῶν και πρόκειται να σχηματισθῆ νέα Κυβέρνησις υπό την προεδρείαν, ως ψυθιρίζεται αὐτην την στιγμὴν του Κιχαμλ Πασσά με ζήδρας άνήγοντας πάντας εις την τάξιν των μεταριθμιστῶν (Ο Σουλτάνος δέν ραίνεται άποστέρησιν τās

νέας μεταβολάς, περι του σωτηριου των υἱοίων επείσθη, τσοῦτον μάλλον καθ' όσον και ο μέγας του Ίσλαμισμού Αρχηγός φαίνεται ήδη όπακδός ψυχῆ τε και σώματι των νέων ιδεών.

Εὐχόμεθα την ταχεῖαν άποκατάστασιν τής τάξεως να ή ὁμορος Επικράτεια επιληφθῆ τής πρὸς το Νέον Καθεστῶς σταδιουρμίας τής.

Ηέμητι εσπέρας.

ΥΓ. Κατά πρωινάς εδήσεις ή Νέα Κυβέρνησις, με Βεζύρην τον Κιχαμλ έσηματίσθη, μετέχουσι δὲ ταῦτης ο άρμένιος Γαβριήλ Νουραδαμγάν του Έμποριου και Δημοσιῶν Έργων και ο Έλλην Μαυροκορδάτος τής Γεωργίας.

Παρασκευὴ Μεσημβρία.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ

— Ο Κυπριάνης και ή θυγατέρα του.

Ο Κυπριάνης, ο φιλέλλην Ίταλός, ο πολεμήσας εν Δουακό με τους Γαριβαλδίνους ευρίσκετο το 1870 εις το Παρίσι άγωνιζόμενος εις το πλευρόν των Κομμουνιστῶν διά τοῦτο ειχε καταδικασθῆ εις ύπεροσίαν εν Καληδονία άμα άποκατέστη ή τάξις. Άλλ' ο Κυπριάνης ειχε τότε μίαν θυγατέρα 7 μηνῶν την όποιαν του ειχον άφαιρέσει άγνωστοι και την όποιαν επιστρέψας εκ τής εξορίας μάτην εξήτησεν επί 38 έτη! Τώρα ήτύχησε να την αναγνωρίση οὔσαν σύζυγον του διασήμου ζωγράφου Ζακ Βελύ, Η μνηστορηματική αὐτη αναγνώρισις έκαιεν εύτυχῆ και αὐτην την κόρην και τον γενναίόψυχον γέροντα, τον όποιον επί τσοῦτον εἰσάνασεν ο κρύφιος πόνος τής άγνώστου τύχης τής κόρης του.

— Βαρβαρότης λευκῶν.

Ο σφοδρότερος φανατισμός δέν είνε φαίνεται οὔτε ο θρησκευτικός, οὔτε εθνικός άλλ' ο φυλετικός, εννοούμεν τον μεταξύ άνθρῶπον δύο διαφόρων φυλών, ιδία του λευκοῦ πρὸς τον μαύρον. Ο φανατισμός αὐτός, το βαρβαρον τοῦτο μίσος λυμαινεται την Αμερικὴν, όπου έκαιε αισθησιν μεγίστην, όταν ο Πρόεδρος Ρούζβελτ προσεκάλεσεν εις γεῦμα επίσημον ένα μαύρον! Προχθές δὲ εν Δαλλῶ του Τεξά, φέρων τα τελευταία τηλεγραφήματα, ένας μαύρος εκάπ ζῶν εν τῇ δημοσίᾳ τής πόλεως πλατεία επί τῇ κατηγορίᾳ ότι επειρώθη να εκβιάση μίαν λευκίαν!

Κατὰ τί οι άνθρωποι εκείνοι, λευκοὶ άγγλοσάξονες και χριστιανοί, διαφέρουν των αιμοδόρων θηριῶν;

— Αί σωφραγίστα δὲν χωρατεύουν.

Έγένετο την παρελθούσαν εβδομάδα συλλαλητήριον εν Λονδίνο υπὲρ τής ειρήνης εκ παραλλήλου πρὸς το εκεί συνεδριάζον ειρηνικόν συνέδριον. Ο ύπουργός ωμίλει περι του άγαθου τής διεθνούς ειρήνης. όταν μία φωνή ακουσεται.

— Αρτίστα να φέρετε πρώτα την εσωτερικὴν ειρήνην με την ψήφον των γυναικῶν!

Έπηκολούθησε πανοαμιώνιον πολλά εκ των πολυπληθῶν γυναικῶν εξεδιόχθησαν άλλ' υπήρξεν άδύνατον πλέον εις τον Ύπουργόν να εξακολουθήση διότι εις κάθε λέξιν διεκόπτετο υπό των σωφραγιστῶν.

Έλος το συλλαλητήριον διελύθη άπρακτον. Αν εξακολουθήση έτσι, αι γυναίκες δέν θα άγρίσουν να επιτύχωσι το ποθούμενον, διότι άλλος ή ζωῆ των άνδρῶν θα γίνη άφορητος εν Άγγλιζ.

— Μία εύχάριστος εἰδησίς.

Από 1 Σεπτεμβριου (ε. ν.) ήτοι μετά τρεις εβδομάδας θά αρχίση συστηματικῶς, ως δοκιμὴ κατ' αρχάς, ή από την διώρνηα τής Κορίνθου διάβασις των ατμοπλοίων τής Ιταλικῆς Ατμοπλοίας τῶσον διά την εβδομαδιαίαν γραμμὴν την σταματώσαν τώρα μέχρι Πατρῶν και μέλλουσαν από 1 Σεπτεμβριου να προχωρήση μέχρι Πειραιῶς οῦσον και διά την γραμμὴν Κων)πόλεως.

Η νέα αἴτη συγκοινωνία θά άποβῆ άφέλιμος και εις την Έταιρείαν του Ίσθμου και εις τās έμπορικὰς συναλλαγὰς ιδία μεταξὺ Ιταλίας και Ελλάδος. Έναπόκειται εις τους παρ' ήμιν ενδιαφερομένους να εξαγουν εκ του γεγονότος τās σχετικὰς άφελείας.

— Πὼς να ζήσετε 200 χροῖνια.

Έως τώρα αι περι μακροβιότητος συνταγαὶ δέν ειχον την απαιτήσιν να υπερβῶσι τὰ 100 χροῖνια, άλλ' ιδού τώρα ότι ο Οὐ—Τίγγ—Φάγγ πρεσβευτής τής Κίνας εν Ούασινγκτῶν, κηρύττει ότι έχει την πεποίθησιν ότι θά ζήση 200 χροῖνια ακολουθῶν μίαν ιδιαιτέραν του διαίταν. Χάριν των αναγνωστῶν μας παραθέτομεν την συνταγήν του διασήμου Κινέζου, την όποιαν έδωκεν ο ίδιος ως ένα αμερικανῶν συνάδελφον. Λέγει ο Κινέζος.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΗΛΙΟΝ

(Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΑΡΕΦΗ)

- 1) Κατήργησα τὸ πρόγευμα καὶ τρώγω μόμον δις τὸ ἡμερονύκτιον.
- 2) Ἀποφεύγω καθ' ὄλοκληρίαν πᾶν εἶδος κρέατος τρώγων εἰς τὸ σπῆτι ρίζι καὶ ἔξω σιταρένιο ψωμί, γλωρὰ λαχανικά, καρύδια καὶ ἄλλα ὀπωρικά.
- 3) Ἀποφεύγω καθ' ὄλοκληρίαν τὸν καφέ, τὸ κακάο, τὸ τσάι, τὰ λικέρ, ἀρτύματα καὶ ὅλα τὰ πλούσια φαγητά.
- 4) Κατήργησα καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἁλατος, διότι εὐρέθη ὅτι τὸ ἅλας σκληραίνει τὰ κόκκαλα.
- 5) Μισῶ καθὲ μπουκιά καθ' ὄλοκληρίαν πρὸ τοῦ τὴν καταπίω.
- 6) Δὲν πίνω κατὰ τὸ γεῦμα ἀλλὰ μετὰ τῶν γευμάτων, ἢ μίαν ὥραν μετὰ τὸ γεῦμα.
- 7) Ἀναπνέω βαθεῖα.
- 8) Κάμνω σωματικὰς ἀσκήσεις μεμετρομηένως.

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκτὸς προσωπικῶν τιμῶν σημείων, καθὼς τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἁλατος καὶ τὸν τρόπον τοῦ πίνειν κατὰ τὰ ἄλλα ἢ διαίτα τοῦ Κινέζου μεγιστάνος στηρίζεται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἔχουσα βάσιν τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τὴν φωτογραφίαν καὶ εἶναι ἀξιόσυστατος.

— Τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Λονδίνου.

Κατὰ τὴν «Δημοτικὴν Ἐπιθεώρησιν» εὐρίσκονται τῶρα εἰς τὸ Λονδίνον αὐτοκίνητα 29.581, ἐξ ὧν 18952 χρησιμεύουν ὡς ἄμαξαι φέρονσαι ἐπιβάτας, 1882 ὡς μετακομιστικαὶ ἄμαξαι καὶ τὰ λοιπὰ 8747 εἶναι αὐτοκίνητα ποδηλάτα. Πληρῶνον πάντα ταῦτα φέρον ἀνερχόμενον, ὡς ὑπολογίζεται εἰς ἓν ἑκατομμύριον φράγκων!

— Τηλεγραφικὴ ταχύτης

Τὸ τηλεγράφημα δι' οὗ ὁ λιμεναρχὴς Πατρῶν ἀνήγγειλεν εἰς τὸν συναδέλφον τοῦ τοῦ Πειραιῶς τὴν διάβασιν τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἐλήφθη τὴν ἐπαύριον μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Διαδόχου εἰς Πειραιᾶ!!!

— Πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἀφοῦ τόσο σκέπτονται διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ γένους τῶν ἵππων καὶ τῶν κυνῶν, δὲν εἶνε τίποτε παράδοξον ἢ ἓνας πλούσιος κτηματίας ῥώσσοσ ἐσκέφθη διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Πρὸς τοῦτο, τὰς γαίας του τὰς μισθώνει μόνον εἰς ἄνδρας γερούς καὶ ὠραίους.

Ἐπειτα θὼν ἓνας ἀπ' αὐτοὺς νυμφεύεται λαμβάνει ἕκπτωσιν εἰς τὸ ἐνοίκιον παρὰ τοῦ εὐεργετικῆς ἰδιοκτητοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ καταβάλλει καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα τῶν γάμων καὶ εἰς τὸ ἐξῆς 50 ρούβλια τὸ χρόνον διὰ κάθε νέο παιδί ποῦ γεννᾶται.

Ἡ ἰδέα τοῦ ῥώσσου προοδεύει ἀφοῦ μέχρι τοῦδε ἔγινεν ἀνάδοξος διακοσίων παιδῶν, ἑκατὸν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ἑκατὸν τοῦ θυλικοῦ γένους.

Ὁ Σταχιολόγος

ΠΩΣ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΘΗ, Η ΦΘΙΣΙΣ

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΑΓΓΛΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐγεσθέντος ζητήματος τοῦ Φθισιατρικοῦ τοῦ προκειμένου νὰ ἐγκαθιδρυθῆ εἰς τὴν πολυάνθρωπον συνοικίαν τῶν Πατησίων, δημοσιεύομεν τὰ ἐξῆς, ἐξ' ὧν ἀποδεικνύεται δι, καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκατάστασις τῶν εἰς εὐρύχωρον εὐάερον μακρὰν τῆς πόλεως περιβάλλον.

Ὁ ἰατρός Δάββς ἔγραψε τὰ ἐξῆς σχετικῶς μετὰ τὴν θεραπείαν τῆς φυματιώσεως.

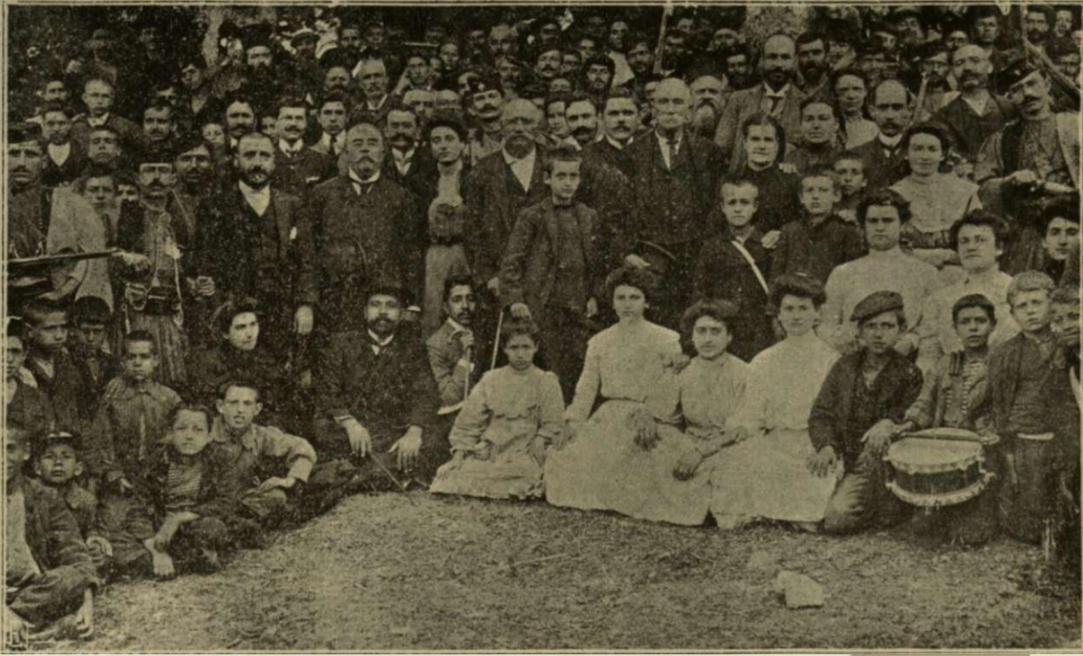
1ον). Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη οὔτε Νοσοκομείων, οὔτε κτιστῶν, οὔτε ἀρχιτεκτόνων.

2ον). Ἐχόμεν μόνον ἀνάγκη κλυθῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

3ον). Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν θέσεις μόνον διὰ 6,700 ἀσθενεῖς, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκη 100,000 καλυθῶν καὶ 100,000 ὑποστῆγων κήπων.

4ον). Ἐδιάβασα πρὸ ἡμερῶν ὅτι ἐγίνε νέον Νοσοκομεῖον μετὰ παρεκκλήσιν τὸ ὅποιον ἐστοίχισε μισθὸ ἑκατομμύριον φράγκα! Οἱ ἀσθενεῖς αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται ποτὲ εἰς Ἐκκλησίαν ἢ Ἐκκλησία τῶν πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖ ὅπου ἐκηρύχθη ὁ ἐπὶ τοῦ Ὄρουσ λόγος.

5ον). Ἐχόμεν ἀνάγκη τῶπων μὴ ἐχόντων γεωργικὴν ἀξίαν καὶ τῶπων μὴ δαπανηρῶν: Ζητοῦμεν κινητὰς ἐξοχικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ καλύβας καὶ ὄχι Νοσοκομεῖα μόνιμα καὶ πλουσιῶς κεκοσμημένα. Τέλος ἔχομεν ἀνάγκη Νοσοκομείων κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς διὰ τοὺς πολυπληθεῖς ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι συνωστίζονται εἰς τὰ εἰδικὰ μας νοσοκομεῖα καὶ ὄχι μεγαλοπρεπῶν κτιρίων.

Τὸ σῶμα τοῦ Καπετὰν Γαρέφῃ προπεμπόμενον ὑπὸ τῶν γονέων του καὶ τῶν κατοίκων τῶν Μηλιῶν ἀπὸ τὴν θέσιν Ἀγία Γριάς. [Ἴδε Α' καὶ Β' σελίδα]

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἡ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

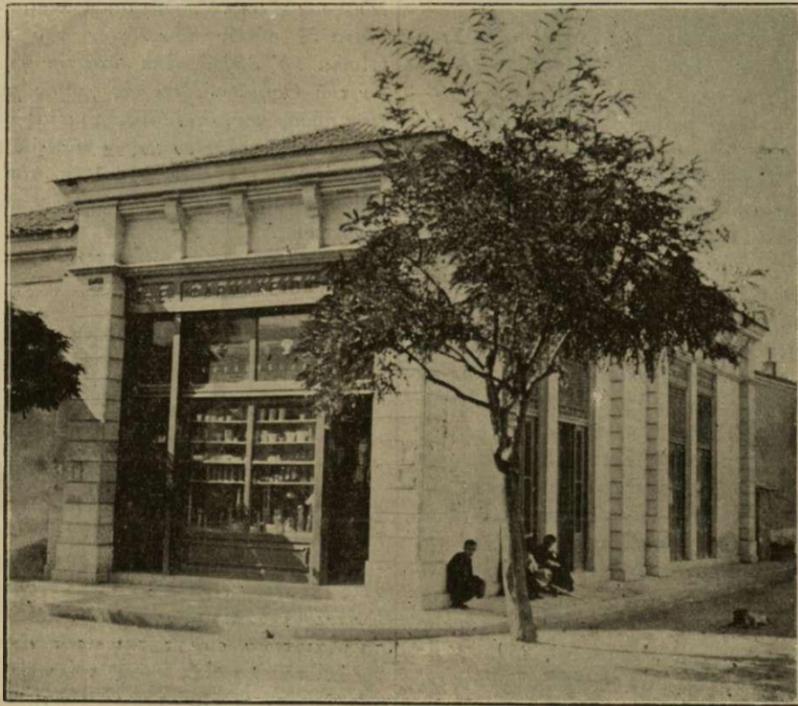
ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Κατὰ τὸ Ἰσπανικὸν τοῦ ΝΤ' ΑΛΑΡΚΟΝ]

Ἡ ἐξῆς ἱστορία συνέβη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐπεὶ τὸ 1805, εἰς τὴν εὐτυχητὴν ἐπιγῆν καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι ἔζων χωρὶς νὰ παρασκοτίζονται δι' ἐλευθερίας δημοτικῆς καὶ πολιτικῆς μετὰ τὰς μούχλας εἰς τὰ σπῆτια καὶ τὰς προλήψεις καὶ τὰς διαφρέσεις τῶν τὰς κοινωνικῶν, ὅτε τὸ βράδυ μετὰ τὸν ἑσπερινόν, τὰ σπῆτια ἐκλείοντο μετὰ διπλὸν σύρτι καὶ ἡ οἰκογένεια παρεκάθητο εἰς τὸ λιτόν τῆς δεῖπνον καὶ τὰ ἀνδρόγυνα ἐπήγαιναν νὰ εὗρουν τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰς τὰ πελώρια ἐκεῖνα

παλὰ κρεβάτια ποῦ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους ἐξεσταίνοντο μετὰ βοτάνιας ζεστοῦ νεροῦ. Εὐτυχισμένοι καιροί! διὰ τοὺς ποιητὰς τοῦλάχιστον, οἱ ὁποῖοι εἰς κάθε γωνίαν καὶ στιγμὴν εὗρισκον ἀντικείμενον δι' ἓν ποίημα, μυθιστόρημα, κωμωδίαν ἢ καὶ ἐποποιίαν ἀκόμη, ἀντὶ τῆς ἰσοπεδώσεως καὶ τοῦ ρεαλισμοῦ προσώπων καὶ πραγμάτων τὰ ὅποια ἐπέφερον ἢ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις! Ἄλλ' ἄρκετὰ προοίμια, ἄς ἀρχίσωμεν τὴν ἱστορίαν μας.

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΛΟΝ

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΙΩ. ΠΟΛΥΖΩΗ (Ὁδὸς Δημητριάδος)

Δημιούργημα τῶν χειρῶν του, ἀληθῶς αὐτοποίητος, self-made man ὡς λέγουσι οἱ Ἄγγλοι, ὁ ἐν Βόλῳ ἐγκριτος φαρμακοποιὸς κ. Ἰωάννης Πολυζῶης, παρέχει ἔν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα παραδείγματα τοῦ τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ εὐφυΐα, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ χρηστότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ σεμνόν τοῦ ἦθους. Τὸ φαρμακεῖον του ἐν Βόλῳ τιμῆ τὴν ἐπισημοτικὴν προόδον ἐν Θεσσαλίᾳ, εἶνε δὲ τὸ κέντρον πλειάδος διακεκριμένων Ἀσκληπιαδῶν. Ἐπιστημονικώτατα διεγερθὺς μόνον, μετὰ πλουσιωτάτην προμηθειαν φαρμάκων καὶ εἰδικότητων, ἐργαλείων καὶ

σκευῶν παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα τὰς ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστημονικὰς προόδους ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἡ «Ἀλήθεια» παραθέτουσα τὴν εἰκόνα τοῦ κομψοῦ κτιρίου, ὑψ' ὃ στεγάζεται τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Ἰω. Πολυζῶη χαίρει χαράττουσα τὰς γραμμάς ταύτας εἰς δίκαιον ἔπαινον νέου ἐπιστήμονος ἰδίας χερσὶ πλάσαντος τὴν σημερινὴν ἀξιόλογον θέσιν του ἐφελευκῶσαντος δὲ διὰ τῆς ἐργασίας του τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας τοῦ Βόλου.

Ἡ συναλλαγή

Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην λοιπόν. ἐν χιλιόμετρον περίπου μακρὰν τῆς ἰσπανικῆς πόλεως Χ, εὐρίσκετο ἓνας ὠραίος νερόμυλος, εἰς τοὺς πρόποδας δύο λοφίσκων καταφύτων οἱ ὁποῖοι ὑψοῦντο εἰς εὐφορωτάτην πεδιάδα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας ἔρρεεν πολὺ ἀτάκτως καὶ παροδικῶς ἓν ρυάκιον.

Διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους, ὁ μύλος αὐτὸς εἶχε γίνῃ ἐλίγιον κατ' ἐλίγιον τὸ κατὰ προτίμησιν ἐντευκτῆριον τῶν προυχόντων τῆς γείτονος πόλεως, ὅταν ἐξήρχοντο εἰς περίπατον. Πρῶτον διότι ἐπήγαιναν ἐκεῖ δι' ἀμαξωτῆς ὁδοῦ ἢ ὅποια ἦτο ἡ καλεῖται πάσης ἄλλης τῶν περιχώρων, εἴπειτα διότι εὕρισκον ἐκεῖ μίαν ὠραίαν γωνίαν λιθόστρωτον ὑποκάτω μιάς πολλῆς μεγάλης κληματαριάς, ὅπου εὗρισκον σκιάν μὲν κατὰ τὸ θέρος καὶ ἥλιον κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ τέλος διότι ὁ ἰδιοκτήτης ἦτο πολὺ εὐπροσῆγορος καὶ περιποιητικὸς πρὸς τοὺς ἄρχοντας οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπεσκέπτοντο καὶ ἐχάριζον εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὰ διάφορα ὀπωρικά τῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια τοῦ ἔδιδε τὸ κτήμα του. Σταφύλια, κεράσια, κουκιά φρέσκα καὶ σαλάτες τὰς ὁποίας οἱ ἐξοχώτατοι ἔτρωγον ὡμας χωρὶς ἄρτυμα μαζὶ μετὰ πρῶτης τάξιως ἐλαίας. Δὲν ἔλειπον καὶ τὰ πέπνια, καὶ τὸν χειμῶνα ἰδιαίτερος μικρὴς πῆττες ἀπὸ βαρβαρέλευρο, ψητὰ κάστανα, ἀμύγδαλα, καρύδια καὶ τέλος ὅτε αἱ βραδυαῖς ἤρχιζαν νὰ γίνωνται λιγάκι ψυχραὶ δὲν ἔλειπε καὶ κανένα ποτηράκι τοῦ θεοῦ ἰσπανικοῦ κρασιοῦ. Προσθέσατε ἀκόμη κατὰ τὴν Λαμπρὴν, τηγανίτες, πάστες τοῦ βουτύρου, λίγο ζαμπόν τοῦ Ἀλπουγαρένο.

Λοιπόν, ὁ μυλωνᾶς ἦτο πλουσιώτατος; θὰ ἐρωτῶν βέβαια οἱ ἀναγνώσταί μου. Οὔτε πλούσιος, οὔτε πτωχός. Ὁ μυλωνᾶς εἶχε ὅτι τοῦ ἦτο ἀρκετὸν νὰ ζῆ, οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνο ἦσαν ἄνθρωποι ὑπερήφανοι καὶ μετὰ διάκρισιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅπου ὁ κόσμος ἐπλήθρωνε πενήντα εἰδῶν φόρους, ἓνας ἐξυπνος χωριάτης δὲν ἔγινε τίποτε ἐξασφαλιζῶν τὴν εὐνοίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐξουσίας, τῶν ἀρχιμανδριτῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ ἄλλων προσωποκλιτικῶν μετὰ τοὺς ὀνόματι.

— Ἡ Ἐξοχότης σας, ἔλεγεν ὁ μπάραμπα-Λουκάς (ἔτσι ὠνομάζετο ὁ μυλωνᾶς) εἰς τὸν ἓνα, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ξανίζω τὴ μικρὰ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ποῦ μέναμε ἄλλοτε νὰ ρίξω κάτω;

— Ἡ Ὑψηλότης σας, ἔλεγεν εἰς τὸν ἄλλον, δὲν θὰ μετὰ ξαλαφρώσῃ λιγάκι ἀπὸ τὰ διόδια;

— Ἡ Σεβασμιότης σας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ συναίξω λίγα φύλλα ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ Μοναστηρίου διὰ τοὺς μεταωσκόληκας μου;

— Ὅχι μετὰ ἀπαλλάξετε φέτος ἀπὸ τὴν δεκάτην;

— Ὅχι πῆτε κανένα λόγον διὰ ἐκείνην τὴν δίκην μου;

— Ὅχι μοῦ χαρίστετε ἐκεῖνο, θὰ μοῦ δανείσετε τὸ ἄλλο; . . .

Τέτοια τραγῳδία ἐπανελάμβανεν ὁ μυλωνᾶς εἰς κάθε στιγμὴν καὶ ἡ ἀπάντησις ἦτο πάντοτε ἡ ἐξῆς.

— «Κάμε ὅπως θέλῃς»

Ζῆτει τὴν γυναῖκα

Ὁ τελευταῖος λόγος ὁ ὁποῖος προσεῖλκεν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

κάθε απόγευμα την άρχοντιά της πόλεως εις τον μύλον του μπάριμπα Λουκά, ο οποίος λόγος ίσως να ήτο και ο ισχυρότερος, ήτο ότι: όλοι ανεξαιρέτως όσοι τον επισκέπτοντο, άρχίζοντες από τον άρχιεπίσκοπον και τον Νομάρχη, εύρισκον εκεί εύκαιρίαν να θαυμάζουν εν των ώραιότερων, των πλέον χαριτωμένων και θαυρασιών έργων εξ όσων εξήλθον ποτέ από τα χέρια του Θεού!

Τό άριστούργημα αυτό ήτο ή κυρά Φρασκίτα.

Σας έγγωμαί, εύθως άμέσως ότι ή κυρά Φρασκίτα νόμιμος σύζυγος του μπάριμπα Λουκά, ήτο μία σωστή νοικοκυρά, όπως τόν ανεγνώριζον άλλως τε όλοι οι έπίσημοι πελάται του μύλου. Θα είπω κάτι πλείότερον. Κανείς απ' αυτούς ούτε ελάμβανε τό θάρρος να την γλυκοχυτάζει ούτε καν να τρέφει δι' αυτήν καμμίαν άνάμοστον σκέψιν. Όσον άφορᾷ να την θαυμάζουν, ή να της λέγουν από τές συνήθειες γαλλανταρίες, τούτο ναί' αλλά τό έκαμνον άθῶα ένώπιον αυτού του άνδρός της.

Όλοι την έθεωρούσαν θαύμα ύμορρίας που έδημιούργησε ο Θεός προς δόξαν του και ταυτοχρόνως και δαιμόνιον εύφύας και κωκεταρίας, που ξανάδιδε την χαράν και εις τούς πλέον μελαγχολικούς. «Τί ύμορφο πλάσμα!» έλεγε συνήθως ο ένάρτεος Αρχιεπίσκοπος.

— «Αγαλμα της αρχαίας Ελλάδος» παρετήρει ένας δικηγόρος μέλος της Ακαδημαϊκής εις τό τμήμα της ιστορίας.

— Είναι ή εικών της Εύας, έλεγεν ο Ηγούμενος των Φραγκισκανών.

— Βασιλικό κομμάτι, άνέκραζεν ο συνταγματάρχης.

Είναι φίλι, Σειρήν, ο Διάβολος!, έπρόσθετεν ο Νομάρχης. Αλλά ταυτοχρόνως είναι έξοχος γυναίκα, είναι άγγελος, παιδί, άθῶο μωρό τεσσάρων χρονών! συνεπέρονον όλοι μαζί, όταν χορτασμένοι μέχρι πνιγμού από σταφύλια και καρύδια οι έπισκέπται επέστρεφον εις τας άυστηράς κατοικίας των.

Ο μπεμπές αυτός τεσσάρων ετών ή με άλλα λόγια, ή κυρά Φρασκίτα, έπλησίαζε τά τριάτα. Ητο ύψηλή δύο ήμισυ πήχειων και ρωμαλαία. Βλέπων τις αυτήν την εξελάμβανεν ως ένα Ηρακλέα θηλυκού γένους. Αλλ' ότι ήτο τό μάλλον άξιοσημείωτον εις αυτήν, ήτο βεβαίως τό εύκίνητον, ή ελαφρότης, ή ζωηρότης και ή χάρις της παραστάσεως τό πρόσωπόν της ελάμβανεν εύγενή τινα έκφρασιν από πέντε λακάκια, των οποίων δύο ήσαν επί της μιᾶς παρειάς, έν δεύτερο εις την άλλην, και έν άλλο άκόμη πολύ μικρόν πλησίον της άριστερᾶς γωνίας των γελαστών χειλέων της, και τό τελευταίο λακάκι πολύ μεγάλο εις τό μέσον του στρογγύλου πώγωνός της. Προσθέτετε τας διαφόρους κινήσεις, τά έκφραστικά βλέμματα που έστρέφον την όμιλίαν της και θέλετε φαντασθή τό λεπτόν και ώραιόν αυτό πλάσμα, τό σπινθηροβολούν πάντοτε από ύγιαν και εύθυμίας.

Αν και έξων έν Ανδαλουσία, ούτε ο μπάριμπα Λουκάς ούτε ή κυρά Φρασκίτα ήσαν Ανδαλουζιανοί, άλλ' ο μέν κατήγετο έν Μουρκίας ή δε έν της Ναβάρρας. Εκεί εις την πόλιν Έστέλλαν ύπηρετών στρατιώτης έγνώρισε την Φρασκίτα την έρωτεύθηκε και τέλος την ένυμφεύθη και έφερον αυτήν εις την Ανδαλουσίαν ίνα επανέρη τον μύλον τον ύποτον είχε κληρονομήσει από τον προκάτοχον του σημερινού Έπισκόπου, παρά τῷ οποίῳ είχαν ύπηρετήσει άλλοτε, διά να εγκαταστηθώσιν έν αυτόν διά όλον τό υπόλοιπον του προσκαίρου ταξειδίου των εις την κοιλάδα αυτήν των κλαυθμώνων... και των γελώτων.

Έλθουσα έν Ανδαλουσία, ή κυρά Φρασκίτα δεν συνεμωρώθη με τούς τρόπους των έντοπίων. Ένεδύετο απλούστερα με περισσότεραν

Ο ΕΝΒΕΡ ΜΠΕΗ

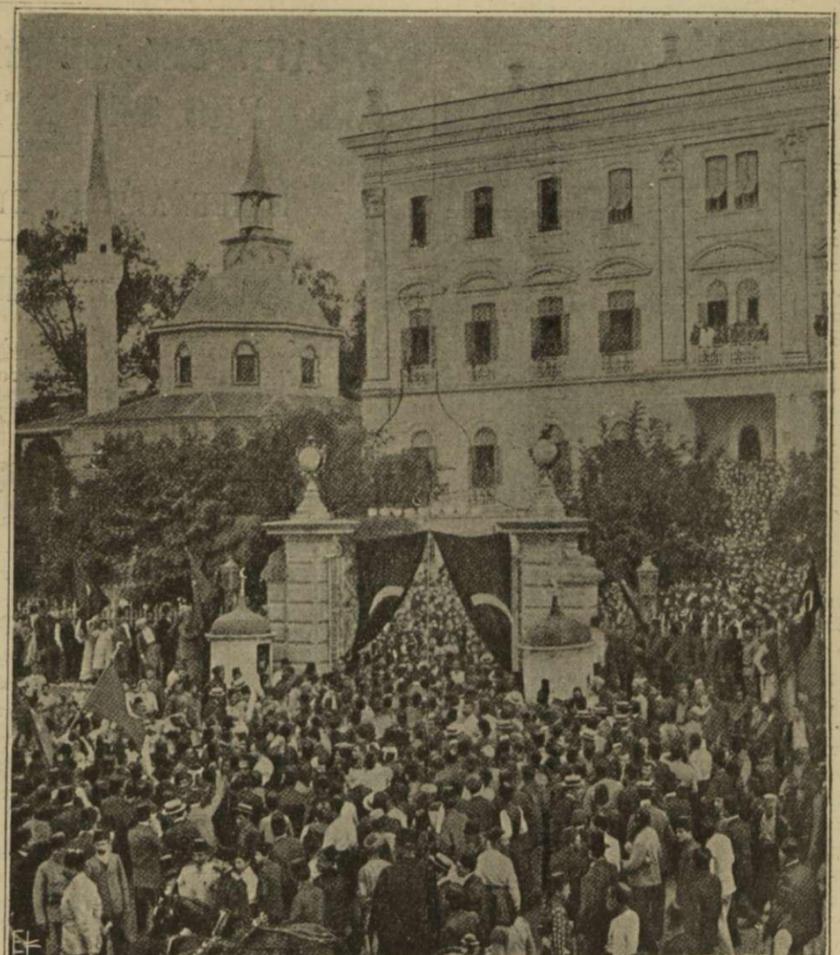
— Ο άνθρωπος της ήμέρας έν Θεσσαλονίκη και έν όλη τή Ανατολή.

— Τιμή εις τον πρωτοεργάτην της ειρηνικής επανάστασεως.

Ο προσφωνήσας διά θαυμασιόν λόγον τούς Θεσσαλοῦς έκδρομείς εις Θεσσαλονίκην

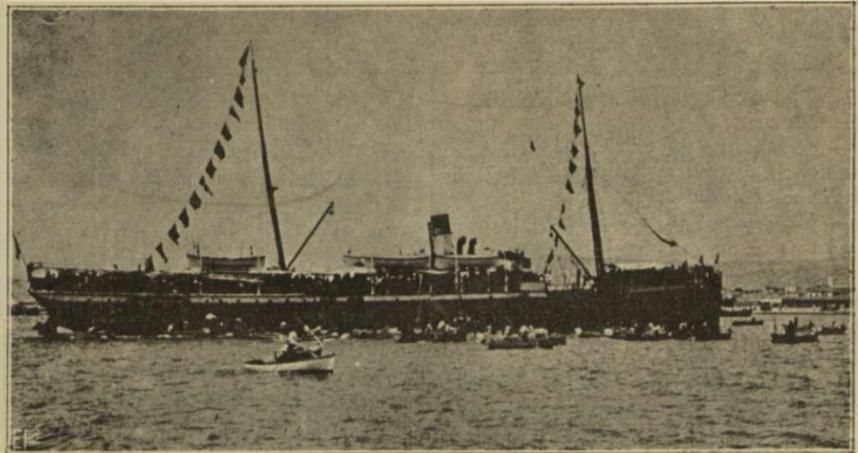
Συμμεριζομένη τά αισθήματα του φίλου Όθωμανικού λαού και του πεπολιτισμένου κόσμου ή «Αλήθεια» παραθέτει σήμερα εις τας στήλας της δαφνοστεφί την εικόνα του Ένβερ Μπέη, του άντικειμένου τούτου της λατρείας και του θαυμασμού της πατρίδος του όλοκλήρου. Διότι ή δοξασίς του γενναίου Νεοτούρκου αξιωματικού υπήρξεν ο πρώτος σπινθήρ της Μεγάλης Έπανάστασεως του εικοστού αιώνος, ή όποία άναιμάκτως και ολωει άθροθύως έδάρωσε πεπαλαιωμένον καθεστῶς και έφερε την ζωογόνον τής έλευθερίας αύραν εις άπέραντον Αύτοκρατορίαν. την εμπειροεχούσαν προς άνάκυσιν εις νέαν έκπολιτιστικήν ζώην τόσα στοιχεία σφαιριώοντα έκ δράσεως και ιδανισμού.

έλευθερίαν και κομψότητα, έλούστο δλιγώτερον έπιπολαίως και επέτρεπεν εις τον ήλιον και τον άνεμον να θωπεύουν τούς γυμνούς βραχιονά της και τον γυμνόν της τον λαιμόν. Τέλος ή φωνή της κυρά Φρασκίτας περιείχεν έλους τούς τόνους του έργάνου του πλέον εκτεταμένου και μελωδικού και τό γέλιο της ήτο άργυρόχρον και εύχαρι.

Ο λαός της Θεσσαλονίκης έν διαδηλώσει κάτωθεν του διοικητηρίου μετά την ανακήρυξιν του Συντάγματος

Η ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Από την έκδρομήν του Βόλου εις Θύνην. Η «Ανυγόνη» του Τζών επαναπλεύουσα μετά των έκδρομέων σηματολόιστος εις Βόλον

Έξόχος πολιτική και εθνική υπήρξεν υπό τόσον λαμπράς επιτυχίας στεφθείδα ιδέα της εις Θεσσαλονικην γενομένης την παρελθούσαν Κυριακήν Πανθεσσαλικής έκ Βόλου έκδρομής, 2000 έκδρομοίς εξ όλης της Θεσσαλίας και επί τριών άτμοπλοίων έτυχον εξαίδιας και πλέον ή αδελφικής

και ένθουσιώδους ύποδοχής εις Θεσσαλονικην και υπό όλων των άρχών και υπό του λαού. Ούτως ή Θεσσαλία εκπροσωπούσα τό φρόνημα σύμπαντος του Πανελληνίου πρώτη έχαιρέτισε δι' επιλέκτων τέκνων της την άνατειλάσαν έλευθερίαν εις την συνταγματικήν πλέον Τουρκίαν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ

Ο έκ των αίχμαλώτων νεαρός άγγλος Βάινερ έν μέσω δύο έκ των ληστών εις Ώρωπόν.

Φωτογραφία εύγενώς δοθεΐσα εις την «Αλήθειαν» μετ' άλλων σχετικών πολυτίμων έγγράφων και εικόνων υπό του παρ' ήμιν δικηγόρου κ. Στ. Α. Παπαφράγκου έκ του άρχείου του άξιωματικού πατρός του, ως Εισαγγελέως τότε διενεργήσαντος τας άνακρίσεις μετά την σφαγήν του Δήλεσι.

5 ήμέρας προ της σφαγής

Ας περιγράψωμεν τώρα τον μπάριμπα Λουκάν.

Ο μπάριμπα Λουκάς

Ο μπάριμπα Λουκάς ήτο άσχημότερος του Διαβόλου. Και όμως έλίγοι άνθρωποι συμπαθητικότεροι και εύχαριστότεροι από αυτόν έστάλησαν υπό του Θεού επί της γής. Γοητευθείς από την ζωηρότητα, από την νοημοσύνην και από την εύθυμίαν του, ο μεταστάς Έπίσκοπος τον είχε ζητήσει από τούς γονείς του οι όποιοι ήσαν ποιμένες, έννοούμεν ποιμένες όχι ψυχών άλλ' αληθινοί ποιμένες προβάτων. Μετά τον θάνατον του προστάτου του εγκατέλειψε τό έροσπουδαστήριον διά τον στρατώννα, όπου ο στρατηγός Κάρο τον ένόησεν άμέσως και τον προσέλαβεν εις την ιδιαιτέραν ύπηρεσίαν του. Ως είδομεν μετά την στρατιωτικήν θητείαν του, ο μπάριμπα Λουκάς κατέκτησεν εύκόλως την κυρά Φρασκίτα καθώς είχε κατακτήσει τον Έπίσκοπον και τον στρατηγόν. Η Ναβαρέζα την όποιαν ένυμφεί τότε όλη ή νεολαία της Έστέλλας, περιεφρόνησε όλους, κατακτηθείσα από τό άπαυστο και εύθυμο χαμόγελο, τό πονηρό και γλυκό έν ταύτῳ του έκ Μουρκίας νέου, του τοσοῦτον εύ-

γλώττου, έξύπνου, άξιεράστου και γενναίου ψύχου.

Ο Λουκάς έφαινετο κοντός πλησίον της γυναικός του προπάντων ήτο μελαγχρινός με τό πρόσωπον άτριχόν' είχε τούς ώμους πλατείς, τά αυτιά πολύ μακρά, την μήτην χονδρήν, τό δέρμα βλογοιοκομμένον. Άπεναντίας είχε συμμετρικόν τό στόμα με θαυμασίαν δοντοστοιχίαν. Θα έλεγε τις, ότι εις τον άνθρωπον αυτόν ή τραχύτης και τό χονδροειδές εύρίσκοντο μόνον εις τον φλοιόν και ότι ήρκει να άνυΐξη τις όλίγον την χονδροειδή περιβολήν διά να ανακαλύψη άρχίζων από τά θαυμάσια δόντια άγνώστου τελειότητος. Και ή φωνή του έδόνει συμπαθώς, ένείχε έλαστικότητα, γοητείας άρρηνωποῦς και σοβαράς έγένετο δε κατά τας περιστάσεις γλυκεία και μελωδική. Και ως έπιστέγασμα πάντων τούτων, ή ψυχή του μπάριμπα Λουκά ήτο τι άνάμικτον θάρρους, έλικρινείας, τιμιότητος εύθυκρίας.

Η εύτυχία των δύο συζύγων

Έλατρεύοντο τρελλά, ο μυλωνάς αυτός και ή μυλωνού. μάάλιστα, έπιστεύετο ότι αυτή τον ήγάπα περισσότερον, άν και αυτός ήτο τόσον άσχημος και αυτή τόσον ώραία. Και θά

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΙΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΔΟΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΙΚΩΔΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Αί επιστολαί του Θεαγένους προς τον Ζαΐμν. — Πώς άφηνείται τας συνεντεύξεις του μετά των ληστών.

Πρην ή προχωρήσωμεν εις την αφήγησιν τής φοβεράς ήμέρας τής σφαγής, εις ήν σήμερον επρόκειτο να εισέλθωμεν κρίνομεν καλόν ν' αφήσωμεν αυτόν τον συνταγματάρχην Θεαγένην ν' αφήγηθῆ τὰ κατά την άποστολήν αυτού παρά τοις λησταίς, τας λεπτομερείας των συνεντεύξεων αυτού μετά των άρχιληστών και την άτυχῆ αυτών έκβασιν. Θά έχουσι ούτω οι άναγνώσται μας οι με τόσον ένδιαφέρον παρακολουθούντες την άνέλξιν τής όδου τής τρωαγώδιας θά έχουσι πρό όφθαλμών όλην την δραματικήν εικόνα, ήτις μετ' ού πολύ κατεπνίγη εις τό αίμα τεσσάρων άτυχών ζένων.

Ο άντισυνταγματάρχης Θεαγένης άμα τῆ άφίξει του εις Μαρκόπουλον και πριν ή εισέτι συναντηθῆ μετά των ληστών άπήλυθε την εξῆς επιστολήν προς τον πρόεδρον του Υπουργικου Συμβουλίου Θ. Ζαΐμν.

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ 7 Απριλίου 1850 (9 μ.μ.)

Σεβαστέ μοι κ. Πρόεδρε,

Μετά την ένταύθα άφίξιν μου έπεμψα άνθρωπον δι' ού είδοποίησα περι αυτής και τής άποστολής μου τους Αρβανιταίους και προσεκάλεσα αυτούς εις συνέντευξιν διά την αύριον.

Ο άποστολεύς επέστρεψεν άργά, διότι δέν εύρεν αυτούς εις τὰ καλύβια του ποιμένου Γιαννάκη Παγκίν, άλλ' εις τό χωρίον του Ωρωπού, όπου μετετέθησαν και κατέλαβον τρεις οικίας, τας καλλιτέρας.

Η άπάντησις αυτών ήτο να μεταβώ την νύκτα ή τουλάχιστον την πρωίαν εις Ωρωπόν προς συνέντευξιν και συνεννόησιν. Επρόσθεσαν δέ ότι άν βραδύνω δυνατόν να μή τους εύρω εκεί, άλλ' έν πάση περιπτώσει θέλουσιν αφήσει άνθρωπον διά να με δδηγήσῃ προς αυτούς.

Ο καιρός βρέχει άδικακόπως και ό ποταμός έξοχούμενος έμποδίζει την εις Σκάμινον ή Δήλιον μετατόπισιν, άν, ως κοινολογείται, την εσκόπου.

Αύριον πρωί καταβαίνω εις την Σκάλαν του Ωρωπού προς έντάμωσιν του άδελφου των Αρβανιταίων, ελθόντος εκεί κατά διαταγήν του Νομάρχου Εύβοίας και συνεπεία παραγγελίας του κ. Έρσκιν ως με γράφει ό συναντήσας αυτόν υπάλληλος. Δι' αυτού ελπίζω να έλθω εις καλλιτέραν μετά των Αρβανιταίων συνεννόησιν περι τής συνεντεύξεως.

Τόν λοχαγόν Κ. Αποστολίδην διανυκτερεύσαντα εις Καπανδρίτι παρεκάλεσα δι' επίτηδες πεζών να σπεύσῃ εις την κατάληψιν τής προσδιορισθείσης θέσεως του. Αύριον θέλω άναφέρει ήμιν τὰ διαπραχθησόμενα.

Ταπεινώτατος δούλος σας Β. Θεαγένης

Την επομένην πράγματι ό Θεαγένης κατήλθεν εις Σκάλαν Ωρωπού όπου μη εύρών τον Νόελ, όστις είχε γράψῃ προς αυτόν την προτεράϊαν να συνεννοηθώσι προηγουμένως και πρό πάσης συνεννόησεως μετά των ληστών άνήλθεν εις Ωρωπόν ένθα εύρε την συμμορίαν μετά των αιχμαλώτων και του Νόελ. Αύθημερον περι την έσπέρην άνέφερε τὰ κατά τας συνεντεύξεις αυτού μετά των αρχιληστών διά τής ακολουθούσης εξόχως ένδιαφερούσης επιστολής προς τον Πρωθυπουργόν Θ. Ζαΐμν.

* Ίδε προηγούμενα από 13 Απριλίου και έντευθεν.

υπέθετέ τις τούτο διότι ή κυρά Φρασκίτα έφαινετο ζηλότυπος και έζήτει χιλίας εξηγήσεις από τον μάγιστρο Λουκά, όταν αυτός άργούσε να επιστρέψῃ εις τό σπίτι, ένδ' ό σύζυγος έβλεπε σχεδόν με εύχαρίστησιν τας περιποιήσεις των εύγενών του χωρίου προς την κυρά Φρασκίτα. Καί άν και έννοούσε καλώς ότι κάμποσοι του την έζήλευον εις τό βάθος τής καρδιάς των και θά έδιδόν τι διά να μή είναι ή νοικοκυρά ποδ την ήξευραν όλοι, μέλα ταύτα την άφηνε μόνην ολοκληρους ήμέρας, χωρίς φροντίδα και χωρίς να την έρωτά πώς είχε περάσει κατά την άπουσίαν του. Τούτο δέν έσήμαινεν ότι αυτός την άγαπούσε όλιγώτερον περιπαθώς, άλλ' άπλούστατα ότι είχε μεγαλειτέραν έμπιστοσύνην προς αυτήν άπ' ότι εκείνη είχε προς αυτόν. Ητο άνθρωπος των Σαικιστηριών δραμάτων άγαπούσε ή απέθνησκε, έπίστευεν ή έφόνευεν ή άμφιβολία δέν έχωρούσε εις την ψυχήν του.

Αλλά διατί αι τραγικαί αύται άναμνήσεις έν τῆ ειρηνική αυτῆ άτμοσφαιρά ; Θά τό ίδωμεν άμέσως.

Ο άνθρωπος με το τρικαντό

Έν άπόγευμα του Οκτωβρίου κατά τας δύο εις ώραν πολύ ζεστήν ό Νομάρχης όλωσ άσυνήθως έκίνησε από την πόλιν έχων μόνον συνοδόν ένα άστουράκα. Εφορούσε τό τρικαντό του και την κόκκινη κάπα του. Τό ύφος του Νομάρχου τό γελοϊόν προήργετο από τους βαρείς ώμους τους βαρύτερους άκόμη των του Λουκά. Έφαινετο σχεδόν καμπούρης. Εις τὰ μάτια του διεκρίνετο ότε μόν' ό θυμός ότε δέ ό δεσποτισμός ως ή λαγνεία. Ο Δέν εύνόμος ντε Ξουνίγα Πόνσε ντε Λεών (ούτως ώνομάζετο ό Νομάρχης) ήτο 55 έτων και ήτο σύζυγος μιας κυρίας μεγάλης οικογενείας διά την όποιαν θά όμιλήσωμεν άργότερα. Ο άστουράκας ποδ τον ήκολούθει ώνομάζετο Γαρδούνια (άγριόγατος) και ή φυσιογνωμία έδικαιολογούσε τό όνομά του. Καί ό άπαίσιος αυτός άνθρωπος ήτο πράγματι ή σκιά του κυρίου του τον όποϊον ήκολούθει έξω τής πόλεως προς την διεύθυνσιν του νερομύλου.

Υπό την κληματαριά

Ένώ ό Νομάρχης έπροχώρει κατά την θερμώς έκείνην ώραν ό μυλωνάς έσύναιζε τὰ καλλίτερα σταφύλια από την κληματαριάν και τὰ έτοποθετεί έντός καλαθίου.

— Έτσι λοιπόν Φρασκίτα ; είπεν αίφνης, ό μυλωνάς ό Νομάρχης σε έρωτεύεται με κακούς σκοπούς ;

— Είναι τόσος καιρός ποδ σου τό έχω πῆ. Άς τον να κουρεύεται ! Κότταζε μη πέσεις μόνον από τῆ κληματαριά.

— Μη ροβάσαι ! και σου άρέσει πολύ αυτός ό κύριος ;

— Άλλο τώρα ! μη με σκοτίζεις ! Ξέρω γώ ποιός με άρέσκει ! Έτσι να είχα και έγώ τῆν εύτυχίαν να μεύρισκας καλλίτερα τής άρεσκείας σου !

— Τι να σου κάμω ! . . . Αφοϋ είσαι τόσον άσχημη . . .

— Καλά λοιπόν . . . άσχημη και ότι άλλο θέλεις μπορώ να αναδω ψηλά στη κληματαριά να σε ρίψω με τό κεφάλι κάτω.

— Άλλά προτίτερα θά σε καταπίνω όλωζώντανη, προτοδ κουνηθείς.

— Χαμπρά ! Καί όταν φθάσουν οι άγαπητικοί μου, θά είποϋν βλέποντές με εκεί ψηλά ότι έσϋ είσαι μια μαϊμού και έγώ μια μαϊμουδίτσα.

— Καί δέν θά έλεγον ψέμμα διότι έγώ είμαι πράγματι άσχημος σαν μαϊμού με την καμπούρα αυτῆν . . .

— Ποϋ μαρέσει τόσον έμέ !

— Τότες έκείνη του Νομάρχου ποδ είναι μεγαλύτερη θά σου άρέση πλειότερον . . .

— Φθάνει. φθάνει, κύριε Δέν Λουκά ! Μη είσθε δά τόσον ζηλότυπος !

— Έγώ ζηλότυπος άπ' αυτόν τον παληάνθρωπον ; . . .

Απεναντίας είμαι εύχαριστημένος ότι σε λατρεύει . . .

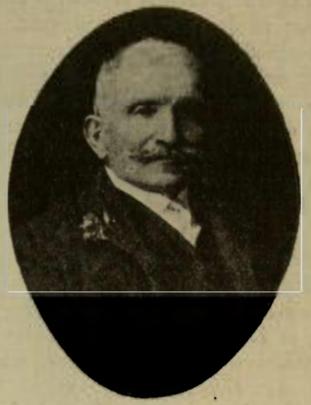
— Διατί ;

— Διότι έτσι τιμωρείται. Έσϋ δέν θά τον άγαπάς . . . και έν τῷ μεταξϋ ό άληθηνός Νομάρχης θά είμαι έγώ . . .

— Ω τί φιλόδοξος ! Άλλ' έν τον άγαπήσω στα σωστά ; Παρουσιάζονται εις τον κόσμον τόσα περιέργα ! . . .

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ : Έρχεται ό Νομάρχης - Ο Μυλωνάς κρυμμένος επάνω στο δένδρο. - Αί ερωτικαί έξομολογήσεις του Νομάρχου. — Πώς τας δέχεται ή Μυλωνού. — Απρόοπτον πάθημα του Νομάρχου.

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ. Πωλείται εις τό βιβλιοπωλείον του κ. Ζαχ. Ζαχαράκη, ως και ή «Ακρόπολις», τό Α. Ο. Δ. Ο. και ή ζωντανή Ιστορία όλου του Κόσμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΑΝΟΣ

Αίσθημα φιλομαθείας κατέχον την ψυχὴν του υπεροδοκονταετούς αλλά θαλερού Γεωργίου Μαλλάνου ένέπνευσε εις αυτόν την ιδέαν να εκμάθῃ την μελισσοκομικήν επιστημονικώς. Καί ήμ' έπος, ήμ' έργον. Εκκινεί από την πατρίδα του Κύθηρα και έρχεται εις τας Αθήνας και εγγράφεται μαθητῆς τής Μελισσοκομικῆς Σχολῆς Χαλανδρίου.

Ζηλεύεται ήσαν αι πρόοδοι του γηραιού μαθητοϋ φοιτῶντος τακτικώς εις την Σχολήν καθ' όλον τό τετράμηνον τής διδασκαλίας, μεταβαίνοντας δέ πολλάκις πεζῇ ήταν δέν επρόφθανε τό τράϊνον άπ' Αθηνών εις Χαλανδρίον. Καί κατά την ήμέραν των προ τινων ήμερών γενομένων εξετάσεων συνέθη να χάσῃ τό τράϊνον. Δέν άπεθαρσύνθη ήμως εκκινεί πεζός και φθάνει εις την Σχολήν εγκαίρως.

Εύστοχοικαί εύστροφοί ήσαν αι άπαντήσεις του άκμαίου προδύτου κατά τας εξετάσεις. Η εξέταστική Έπιτροπή και οι παριστάμενοι άληθώς έξεπλάγησαν. Ο κ. Στροϊτ πρόεδρος τής έξεταστ. Έπιτροπῆς του προσέφερε την ιδεαν του δίδον τό σύνθημα των συγχαρητηρίων.

Ο κ. Γ. Μαλλάνος διπλωματούχος πλείον Μελισσοκόμος επανέρχεται εις Αθήνας συνοδευόμενος υπό των συγκεκινημένων δύο υίων του και κατ'αυτάς άναχωρεί μεταβαίνων εις την πατρίδα του όπου θά διδάξῃ εις τους Κυθηρίους τας προσόδους τής Μελισσοκομικῆς. Έν μέγα εύγε !

σανε παγίδα αλλά θά σφάζωμεν τους αιχμαλώτους !

Αί έντυπώσεις του Θεαγένους. — Τί ήρνεϊ περι των διαθέσεων των ληστών. — Ν' άσφαλίσουν τὰ κεφάλια των.

Μετ' όλιγον διέταξαν να έτοιμασθώσι προς άναχώρησιν και πάλιν μετεμελήθησαν προσωρινώς, άλλ' υπεχρέωσαν τους αιχμαλώτους να γράψωσι προς τους κ. κ. Πρέσβεις την περίστασιν αυτῆν και να ζητήσωσιν άπάντησιν μέχρι τής έσπέρας τής αύριον. Ισχυρίζοντο δέ ότι ή τελευταία άπόφασις εύρίσκετο εις άντίθεσιν προς την προηγηθείσαν, καθ' ήν την περι χρήσεως και έξοχικών οικιών διάταξιν εκλαμβάνουσιν ες γενικήν και άπόλυτον. Ένώ πολλάκις επαναλαβόν πολυειδώς τας συμβουλὰς, αλλά πάντοτε άνωφελώς και αφοϋ συγκατάβασις ούδεμία επαρουσιάζετο, άλλ' επανελαμβάνετο πάντοτε ή ισχυρισμός ότι θέλουσι ν' άσφαλίσουν τὰ κεφάλια των, και να τὰ άσφαλίσωσιν έν αυτῷ τῷ τόπῳ ήναγκάσθην ν' άναχωρήσω εκείθεν.

Έξ όσων παρετήρησα έν των έκφρασών των σχηματίξω την ιδέαν ότι θαρροϋσιν εις τον καταναγκασμέν κυβερνήσεως εις όλα και καθ' όλα υπό των κ.κ. Πρέσβων, άν και τους εξήγησα την γνώμην αυτών δικαιολογούσαν τής Κυβερνήσεως τους ισχυρισμούς.

Φαίνεται ότι επιθυμείαν και άπόφασιν έχουσι να προχωρήσωσιν εις την Βοιωτίαν και περαιτέρω, ή δέ κατ' αυτών επίθεσις βεβαίως και εις άφευκτον εκθέτει κίνδυνον την ζώην των αιχμαλώτων και τον κίνδυνον τούτον συναισθάνονται και αυτοί οι αιχμαλωτοι. Αύριον παραλαμβάνων τους ίππεις μεταβαίνω εις Σάλεσι να κοινοποιήσω εις τον εκεί λοχαγόν κ. Αποστολίδην ως και τον έτερον λοχαγόν κ. Λαδόπουλον την άπόφασιν τής Κυβερνήσεως του να έμποδίσωσι καιδιά βίας την εις Βοιωτίαν προχώρησιν τής συμμορίας των Αρβανιταίων. Εκεί αναμένω τας διαταγὰς σας άν ή Κυβέρνησις θεωρεί μετά τό εκτιθέμενον άποτέλεσμα λήξασαν την άποστολήν μου, ως έγώ φρονώ. Τό Σάλεσι και τὰ παρακείμενα επίκαιρα μέρη ελπίζω ότι

Αί λεπτομέρειαι τής συνεντεύξεως. — Οι λησται ζητούντες να αναθεωρησιν του Συντάγματος. — Τους Αγγλους τους έστειλεν ό Θεός.

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ 8 Απριλίου

Κύριε Πρόεδρε,

Την πρωίαν σήμερον, καιτοι βροχῆς επικρατούσης προσλαβόν πέντε εκ των ύπ' έμέ ίππέων μετέβην εις την Σκάλαν Ωρωπού προς έντάμωσιν του εκεί εκ Χαλκίδος ελθόντος Νόελ μετά τινος άδελφου των Αρβανιταίων άλλ' δέν τον ήρα εκεί επειδή ή Χρήστος Αρβανίτης μετά τεσσάρων έτέρων ληστών υπήγεν άπ' έσπέρας προς επίσκεψιν του άφιχθέντος άδελφου του και συμπαραλαβόν αυτόν τε και τον κ. Νόελ μετέβην εις τό χωρίον Ωρωπόν, όπου ένδιατρίβει ή συμμορία μετά των αιχμαλωτισθέντων Ευρωπαίων.

Απεφάσισα λοιπόν να διευθυνθώ κζγώ εις τό μνησθέν χωρίον και φθάσας εύρον τους ληστας έξωθεν τής οικίας Σκουρτανιώτου οίτινες με υπεδέχθησαν και με ώδήγησαν εις τό δωμάτιον έν ό κατοίκησαν οι αιχμαλωτοι, προς ους ενεχείρισα έλευθέρως όσας είχαν προς αυτούς επιστολάς. Μετά τινος δέ συνομιλίας παραλαβόν τον Τάκον Αρβανιτάκην επαγγελόμενον τον αρχηγόν και τον κ. Νόελ άπεσύρθην εις ιδιαίτερον δωμάτιον και ήρχισα την περι άπελευθερώσεως των αιχμαλώτων συνδιάλεξιν. Παρέστησα προς αυτόν όλας τας εύκολίας και όλα τὰ μέσα τὰ όποια ή Κυβέρνησις χορηγεί και προς ώφέλειαν και προς άσφάλειαν τής συμμορίας του, ως και τον βέβαιον κίνδυνον ως και την άφευκτον απώλειαν της άν επιμεινή ισχυριζόμενη αδύνατα και έξακολουθῆ κρατούσα τους επήσμηους ζένους. Τῷ άνέγνωσα τας οδηγίας μου, και τῷ άνέπτυξα αυτάς υπό διαφόρους θεωρίας, άλλ' εις μάτην, οϋδ' αυτός οϋδ' ή προστεθείς άδελφός του Χρήστου συγκατένευσεν ή άμνηστεια εννε ό σταθερός ισχυρισμός των και όταν τοις εξήγησα, ότι ή Κυβέρνησις έχει και κατά τούτο πάσαν άγαθήν προαίσιν άλλ' στερείται τιαυτής δικαιοδοσίας εκ του Συντάγματος άπαγορεύοντος.

— Καί ποίος έκαμεν τό Σύνταγμα ; έλεγον.

Και όταν τοις άπήντησα.

— Τό Έθνος.

— Με λοιπόν τό έθνος άς συνέλθῃ να τό μεταβάλῃ. Όστις φτιάνει και χαλναξ. Δέν βιαζόμεθα περιμένωμεν και δέκα μήνες.

— Καί να κρατήτε και τους αιχμαλώτους ; τους ήρώτησα.

— Βεβαίως μοι άπήντησαν, αυτούς μεζ τους έστειλεν ή Θεός διά να μεζ σώσῃ !

Τοιαύτας και άλλας ήμοιας ισχυρίζοντο παραλογίας. Ηλθομεν εις τό περι χάριτος μέτρον και βεβαίωσα αυτούς ότι αυτό εινε και κατορθωτόν επειδή άνήκει ή χάρις εις τὰ βασιλικά προνόμια, άλλ' απαιτείται προηγουμένως όριστική καταδικη και προφυλάκισις.

— Τότε έν κακουργιοδικείον άς έλθῃ ένταυθα να μεζ δικάσῃ και μεζ καταδικάσῃ όπως έκτελεσθῆ έντελώς ή νόμος.

Όσον άνούσιοι τόσον και άηδέϊς ήσαν και οι άλλοι ισχυρισμοί των. Ότε επί τέλους τους είπεν ότι όφείλουσι να μένουσι εις Ωρωπόν χάριν των ζένων και προς ιδίαν ασφάλειαν καθόσον ένταυθα μένουσιν ακαδίωκτοι, έν ό πέραν του Ασωπού μεταβαίνοντες, θέλουσιν άπαντήσαι άποσπάσματα μη σεβόμενα την έν Ωρωπῷ εξαίρεσιν έθνήμων και είπαν.

— Τό βλέπωμεν πολύ καλά, μεζ στη-

κατελήφθησαν σήμερα ως το έγχειστον γράμμα του κ. Αποστολίδου. Παράδοξον δὲ μ' ἐφάνη ὅτι οἱ λησταὶ οὐδεμίαν εἶχον γνώσιν τῶν ἐνεργηθέντων. Εἰς τὴν Σκάλαν ἠγκυροβόλησε πρὸς τινῶν ὠρῶν βασιλικῶν ἀτμόπλοιοι (ἡ Πληξάουρα). Ἐρωτηθέντος δὲ τοῦ πλοιαρχοῦ ὑπὸ ἀπεσταλμένου μου, ἀν ἔφερέ τι σχετιζόμενον μετὰ ἐνεργούμενα, ἀπήντησεν ὅτι ἀπλῶς περιπολεῖ.

Β. Θεαγένης

Ἡ Κυβέρνησις φοβουμένη μὴ σφραγίσιν οἱ αἰχμάλωτοι ζήτησιν τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ Κακούργουδικεῖον ἐν Ὠρωπῶ.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ Θεαγένου φαίνεται ὅτι οἱ λησταὶ ἐπὶ τοσοῦτον εἶχον θρασύνην ὅστε ἐξήττησαν τὴν συγκλητικὴν ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος διὰ τὴν ἀμνηστείαν ἣν ἐξήτησαν, ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπέσει τὴν αἰσχρὰν κωμωδίαν εἰκονικῆς δίκης των, μεθ' ἣν ἀπονεμηθῆ πρὸς αὐτοὺς ἡ βασιλικὴ χάρις. Ἐξήττησαν δηλ. οἱ λησταὶ νὰ συσταθῆ ἑκτακτον κακούργουδικεῖον εἰς Ὠρωπὸν τὸ ὅποιον νὰ δικασθῆ αὐτοὺς μένοντάς ἐνόπλους καὶ ἱσταμένους μακρὰν !!! καὶ νὰ θεωρηθῆ ἡ δίκη των αὐτῆ ὡς κατ' ἀντιμῶλλον !

Ἐνθ' δὲ ταῦτα ἐλάμβανον χώραν ἡ κυβέρνησις ἐπιληροφορεῖτο ὅτι οἱ λησταὶ μεθ' ὧν διαπραγματεύετο ἦσαν ἀνθρώποι ἐξωλέστατοι περιθώτοι ἐπὶ θηριώδη καὶ γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σαρακανζαῖοι εἰς τὰς μεθοριασθεὶς τουρκικὰς ἐπαρχίας, ἀφ' οἱ καὶ ἐξώρμησαν εἰσδύσαντες εἰς Ἑλλάδα. Ἡ τοιαύτη δὲ πληροφορία ἐνέβλεπεν εἰς σπουδαίους φόβους τὴν Κυβέρνησιν μὴ φουεθῶσιν οἱ αἰχμάλωτοι καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτάς τὰς ἀπεχθεῖς προτάσεις τῶν ληστῶν καὶ νὰ σκεφθῆ ἂν ἦτο πὼς δυνατὸν αὐταὶ νὰ πραγματοποιηθῶσιν. Ἐξήττησαν ἐπιδόμας ἄμα τῆς λήξεως τῆς ὡς ἀνω ἐπιστολῆς τοῦ Θεαγένου τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως Κ. Προβελεγγίου, ὁ ὅποιος διὰ μακρῆς καὶ ἐπιμελημένης ἐκθέσεως ἦν ὑπέβλεπεν τὴν ἐπιρροὴν τῆν Ἀπριλίου ἀπεφάνθη ὅτι ἀμφότεραι αἱ προτάσεις τῶν ληστῶν ἦσαν νομικῶς ἀπαράδεκτοι.

Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ὀριστικῶς πλέον ἀπεφάσισε τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ληστῶν ἐν Ὠρωπῶ καὶ τὴν παρεμπόδισιν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς βίας ἀντιπῆξιν τῆς ἐναντίας ἦθελον ἀποπειραθῆ νὰ φύγωσιν ἐεῖθεν. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλεν ρητὰς καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὸν Θεαγένην.

Εἰς τὸ προσεχές. — Αἱ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποκλεισθῶσιν οἱ λησταί. — Ἐσπευσμένη ἀναχώρησις τῆς συμμαχίας ἀπὸ τῶν Ὠρωπῶν καὶ Ἀφίξιν εἰς Συκάμινον. — Ὅπου τὰ τηλεγραφήματα τῆς Κυβερνήσεως φθάνουσιν ἀργά. — Ἡ φυγὴ τῶν ληστῶν καὶ ἡ ἀσφαγὴ τῶν αἰχμαλώτων. — Οἱ στρατιῶται λυσιπάρησι φοβεροὶ ἐν τῇ ληστοῦ. — Οἱ νεκροὶ τῶν ἀτυχῶν ξένων καὶ αἱ εἰκόνες των. — Φρικώδεις λεπτομέρειαι.

50 MONON ΣΕΙΡΑΙ τῆς Τραγωδίας τοῦ Δῆλσει ὑπολείπονται διαθέσιμοι διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ ἔχωσιν ὅλην τὴν σειράν. Διὰ τὰ ταχυδρ. τέλη δέου νὰ στέλλωνται 0,20 διὰ τὸ ἔσωτερ. καὶ 0,50 διὰ τὸ ἔξωτερ. Οἱ λαμβάνοντες μόνον τῶν τὰ φύλλα ἐκ τῶν γραφείων δὲν πληρώνουν τίποτε.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤῶΝ ΦΘΙΩΤῶΝ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐν τῇ πόλει μας ἐνθουσιώδης ἐμπορορράπτῃς κ. Γ. Μπαλάσκας ἐδώρησεν εἰς τὸν λαμπρὸν ἐνταῦθα Σύνδεσμον τῶν Φθιωτῶν, εἰς ὃν τὰς τάξεις ἀνήκει, μεγάλην καὶ καλῶς ἔξωγαφισμένην εἰκόνα τῶν Ἀγίων Πάντων, τὴν ἐπέτινον τῶν ὁσίων ἐορτάζει ὁ Σύνδεσμος. Μετὰ τὰ εἰλικρινῆ μας συγχαρητήρια εὐχόμεθα καὶ ἄλλοι νὰ εὐρεθῶσιν τοῦ κ. Μπαλάσκα μιμηταί.

**ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΜΑΛΛΙΑΡΙΣΜΟΣ**

[Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 9ης Ἰουλίου]

Ἐτερον στοιχεῖον ἐκκλινὸν ἐκ τοῦ ἀρχαίου τυπικοῦ εἶνε ἡ δυνητικὴ ὀριστικὴ λεγομένη, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης καὶ ἡ ὀμιλουμένη καὶ ἡ γραφομένη καθαρῶστα ἐγρῶσι θὰ ἔλεγον, θὰ ἔγραφον ὁμοίως ὁμοίωτα ἀντὶ ἔλεγον ἂν, ἔγραφον ἂν ἐν τῷ ἀορίστῳ ἀμφότεραι ἠθέλον εἶπη, ἠθέλον γράψῃ, οὐδετέρα δὲ εἶπον ἂν, ἔγραφα ἂν, καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ ἀπαρμολογῶν θὰ εἶχον εἶπη, θὰ εἶχον γράψῃ καὶ οὐχὶ εἰρήκειν ἂν ἐγεγράψην ἂν. Τὴν ὑποτακτικὴν ἡ ἀρχαία, ἡ ὀμιλουμένη καὶ ἡ γραφομένη ἔχουσιν ὁμοίως. Ἡ προστακτικὴ ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις εἶνε ἡ αὐτῆ π. χ. τρώγε, φάγε — φάγετε, τρώετε: ἐν δὲ τῷ 3ῳ προσώπῳ ἡ μὲν παλαιὰ ἐχει τρώετω τρώγοντων, φάγετω φάγοντων, ἡ δὲ ὀμιλουμένη καὶ ἡ γραφομένη ἀσ τρώγει, ἄσ φάγει, ἄσ φάγωσι, μὴδεῖς δὲ ταραχθῆ, ἂν ἡ ὀμιλουμένη ἔχῃ ἄσ τρώγῃ, ἄσ φάγῃ, ἄσ φάγουσιν, ἂν δηλαδὴ περικλιθεὶς ὀλοκλήρου συλλαβὰς, διότι ἐν τῷ προφορικῷ λόγῳ ὁ ὀμιλῶν δὲν προσέχει νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν ὀλοκλήρου, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν εἰμῆθα ὑποχρεωμένοι καὶ νὰ γράφωμεν τὰς λέξεις ὅπως προσφῶμεν αὐτάς, ὅπως δὲν πράττουσι τοῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ πάντες οἱ λαοί. Ἐν μόνον παράδειγμα θὰ ἀρκέσῃ, ἐλπίζομεν, νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην περὶ τοῦ δικαίου ἡμῶν ὡς πρὸς τοῦτο ὁ Γερμανὸς Ἑλβετὸς ὀμιλῶν λέγει *Ghli* (χλί) — μικρὸς καὶ *Houze* (χοὐζι) — οἰκία, ἀλλὰ γράφει πάντοτε καὶ ἀναγιγνώσκει *Klein* (κλίαν) καὶ *Haus* (χάουσι) τὶς δὲ ἀγνοεῖ ὅτι οἱ Γάλλοι ἐν τῷ προφορικῷ αὐτῶν λόγῳ ὀλοκλήρου συλλαβὰς ἐξαφνίζουσι, ἀλλ' ὁμοῦ οὐδὲν ὁμοῦ ταράττουσι τὸ καθῆστος τῆς γραφῆς αὐτῶν γλώσσης; δὲν παραλείπουσι ἐν τῇ προφορᾷ τὸ *en* τοῦ γ' πληθυντικοῦ τῶν ρημάτων ὅπου γράφοντες διατηροῦσι; δὲν λέγουσι *parfaitment* (παρφαίτεμάντ), ἀλλὰ γράφουσι *parfaitement* (παρφαίτεμάντ); ταῦτα ἀρκούσι διὰ τοὺς μὴ ἐθελοτυφλοῦντας.

Ἀπόλεσε πρὸς τοὺτοις καθόλου τὴν εὐκτικήν ἡ ὀμιλουμένη, ἡ δὲ γραφομένη καθαρῶστα πιστῆ ἀκόλουθος αὐτῆς οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἐξέκλινε, διότι καὶ λέγομεν καὶ γράφομεν εἶθε νὰ ἔχω χρέματα, εἶθε νὰ λάβῃς χρέματα, εἶθε νὰ γίνῃς πλοῖσιος, εἶθε νὰ σωφρονήσῃσιν οἱ μαλλιαροὶ καὶ μόνον οἱ ἐκφωνοῦντες λόγους πανηγυρικούς ἢ ἐπικηδεῖους λέγουσιν *γένοιτο, γαίαν ἔχει ἐλαφρῶν*, καὶ ἡ ἡ ἄλλο. Καὶ τὴν μετὰ τοῦ ἂν εὐκτικὴν τῆς παλαιᾶς, λέγοιμι ἂν εἶποιμι ἂν καὶ ἡ ὀμιλουμένη καὶ ἡ γραφομένη ἔχουσιν ὁμοίως, θέλω λέγει ἢ ἐπιπρῶ ἢ δύναμαι νὰ λέγω δύναμαι νὰ εἴπω, οὐδεὶς δὲ ἐπιδοκίμως τὴν ἐπαναφορὰν τὴν δυνητικὴν ταύτης ἐγκλίσεως παρ' ὅλας τὰς φωνασίας ἐκείνων, οἷτινες καταγγέλλουσιν ὅτι ὑπάρχει κόμμα γλωσσικὸν ἀργαζῶν.

Ἐξέλιπεν ὡσαύτως ὁ τύπος τοῦ ἀπαρεμάρτου ἐκ τῆς ὀμιλουμένης γλώσσης, οὐδεὶς δὲ οὐ μόνον δὲν ἐφέξῃ τινα οὐτε φέγει γράφοντα *νομίζω* ὅτι οἱ μαλλιαροὶ διασάλευσαν, δι' ὅσων γράφουσιν, τὴν γλώσσαν, ἀντὶ τοῦ *νομίζω* διασάλευσαι τοὺς κλπ. ἢ *ἠθέλησαν* νὰ λάβωσιν ἀντὶ τῶν *ἠθέλησαν* λαβείν, ἀλλ' οὐδ' ἔγραψε ἀπὸ 50ετίας καὶ ἐντεῦθεν οὐδὲ γράφει ὡς ἀνωτέρω, μεταχειριζόμενος δηλαδὴ εἰδικῶς ἢ τελικῶς ἀπαρέμματα ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ὀριστικῶς ἢ ἀντὶ τοῦ νὰ καὶ ὑποτακτικῶς. Ἐὰν τοῦτο συνέβαινε, βεβαίως θὰ ἦδύνάμεθα νὰ συζητῶμεν περὶ ἀρχαίζοντος κόμματος, κίτοι τὰ ἀπαρέμματα ἔχουσιν πᾶσαι σχεδὸν αἰ νεώτεροι γλώσσαι. Τὸ δὲ ὀνοματικὸν ἀπαρέμματα ὁ γραπτὸς λόγος ἔχει ἡ ὅπως ἔχει ἡ ὀμιλουμένη τὸ νὰ λέγῃ, τὸ νὰ εἴπῃ, ὁ τρόπος τοῦ νὰ σκεπτεται τοῦ νὰ γράψῃ ἢ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τὸ λέγειν, τὸ εἰπεῖν, ὁ τρόπος τοῦ σκεπτεῖσθαι τοῦ γράφειν, ἐξ οὗ εἰσάγεται ἀνεπιστηθῆτως καὶ εἰς τὴν ὀμιλουμένην τῶν πόλων τὴν σχηματισθεῖσαν ἐκ τοῦ γραπτῶ λόγου καὶ παρακλῶνθουσαν αὐτόν. Καὶ αὐτῆ μόνῃ κατ' ἀλήθειαν δύναται νὰ ὀνομασθῆ νῆα Κοινὴ Ἑλληνική, καὶ βλέπομεν πανταχοῦ σήμερον ἀπαγορεύεται τὸ οὐρεῖν «ἀπαγορεύεται τὸ καπνίζειν, τὸ ἀνερχεσθαι, τὸ πύειν» κλπ. καὶ ἀκούομεν προστακτικά; καὶ αὐτοῦ τοῦ Παρακλειμένου «ἀδεῖσθαι, ὑποθεθεῖσθαι, ἐρῆσθαι» κλπ.

Φρονούμεν ὅτι ταῦτα μόνον εἶνε ἱκανὰ νὰ κλείσωσι τὰ στόματα πάντων ἐκείνων, οἷτινες ἀκαταπαύτως βῶσι: μετὰ ἐπάτηχον στόμα ὅτι οὐδὲν κοινὸν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ὀμιλουμένης καὶ τῆς γραφομένης καὶ μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων καὶ τῆς παλαιᾶς; εἰ δὲ μὴ, ὅτι τοὺλαχιστον οὐδεὶς νοῦν ἔχω θὰ προσέχῃ εἰς τοὺς τὰ μαρὰ καὶ ἡλίθια ταῦτα φεγγόμενοι καὶ συμμαχούντας μετὰ τῶν ἐχθίστων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ
Καθηγητῆς τοῦ ἐν Πειραιεὶ Γυμνασίου

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Κατόπιν γενικῆς ἐξεντλήσεως ἀπέθανε τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐν Κηφισίῳ καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τῆς ἐν Ἀθῆναις οἰκίας τοῦ ὀ πρώην ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶ; Ἀναργυροῦ Σιμόπουλος.

Ο ΘΕΣΣΑΛΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
κ. ΝΙΚΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον μας φύλλον, ἐχαράξαμεν ὀλίγας γραμμὰς, περὶ τοῦ πολυτίμου Θεσσαλοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ χειρουργοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Μωραΐτου, ὅστις ἀπὸ διμήνου ἐγκατέστη καὶ ἐργάζεται εἰς τὴν ἰδιαίτην αὐτοῦ πατρίδα Βόλον. Ἦδη δὲ ὄψει συμπληροῦντες ὅτι προηγούμενως ἐγράφημεν, σημειούμεν ὀλίγα πλέον ἢ ἐκτάκτως ἐπιτυχὴ σημεῖα, τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ δράσεως τοῦ κ. ἱατροῦ.

Ὁ κ. Μωραΐτης εἶνε ὁ πρῶτος Θεσσαλὸς ἱατρός, ὅστις ἀπὸ ἐκτάκτου εἰς τακτικὸν βοηθὸν ἱατρὸν προήχθη ἐν τῇ Χειρουργικῇ Κλινικῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπὶ τριετίαν ἐκεῖ μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ Κου Μ. Γεροῦλάνου ἐργάσθη. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο, πλειστάκις καὶ ἐπὶ ἐβδομάδα τὸν δι' οἰονομῶν λόγων ἀπουσιάσαντα κ. Καθηγητὴν ἀντικατέστησε, μετὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ Κλινικῇ τοιαῦτα, ὅστε καὶ τότε ὅτε ἐκεῖ ἐργάζετο καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς θέσεως του ἀποχώρησιν ὑφ' ὄλων τὸ ὄνομά του πλέον ἢ εὐφύμως ἐκαστοτε ἀναφέρεται.

Ἀποχωρήσας τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἐργάσθη ὡς χειρουργὸς ἱατρός ἐν Ἀθῆναις καὶ Βόλῳ περὶ τὸ ἔτος, ἐκμυθάνων ἐν ταύτῳ καὶ τὴν Γερμανικὴν μεθ' ὅ μετέβη εἰς Γερμανίαν, Μόναχον καὶ εἰτα εἰς Βερολίον ὅπου ἐπέτυχεν ἐν τῷ τετραετίῳ παρὰ τὸ πλεῦρον τοῦ ἀειμνήστου ἠδὲ Χειρουργοῦ Καθηγητοῦ Bergmann νὰ ἐργασθῆ τὸ πρῶτον καὶ ἀργότερα βοηθὸς ἐκτακτός καὶ μετὰ ἔτος εἰς τακτικὸν ἑμμοθῶν τοῦ διαπρεποῦς Χειρουργοῦ Καθηγητοῦ Albert Haffa νὰ προαχθῆ, ἐπιτυχῶν οὕτω μόνος καὶ πρῶτος αὐτὸς μέχρι τῆς σήμερον, τόσον ὡς Θεσσαλὸς ὅσον καὶ γενικῶς ὡς Ἑλλῆν ἱατρός, ὅτι οὐδεὶς ἕτερος ἐπέτυχεν. Ἐν τοιαύτῃ ὑψηλῇ εὐτυχίᾳ πολλαχῶς μορφούμενος καὶ τιμῶν ἐνταύτῳ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλῆνος ἐπιστήμονος ἐν τῇ Γερμανικῇ πρωτεύουσῃ, παρέμεινεν ὁ κ. ἱατρός μέχρι τῆς πρὸ τετραμήνου ἐκεῖθεν ἀναχωρήσεώς του, ὅποτε μετὰ ἐπιστημονικὸν ταξεῖδι ἀνὰ τὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα Λειψίας, Βιέννης, Πάδοου, Φλωρεντίας, Ρώμης καὶ Νεαπόλεως, ἐπέστρεψεν καὶ ἐγκατέστη πλέον ὡς Χειρουργὸς εἰς Βόλον.

Ὅτω ἠδὲ ὁ Βόλος, τὸ Πύλλιον καὶ ἡ Θεσσαλία ἀπέκτησαν ἐπιστήμονα Χειρουργὸν δι' ὃν πρέπει ἀληθῶς νὰ σεμνύνονται.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— Ένας λέων με γυάλινο μάτι

Εἰς ἕν θηριοτροφεῖον τοῦ Ἄμβούργου ἕνας λέων ἐθάλα με τοὺς ὄνυχάς του ἐνὰ μάτι εἰς ἕνα ὀμοίον του με τὸν ὅποιον συνεπλάκη.

Ὁ λέων μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὀφθαλμοῦ του ἐγινε μελαγχολικός.

Τότε ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ θηριοτροφείου ἔκραζεν ἕνα κτηνίατρον ὁ ὅποιος ἀφροῦ ἀπεκοίμησε τὸν λέοντα τοῦ ἔκτεινε ἐγχείρησιν καὶ ἀντεκατέστησε τὸν ὀρυχθέντα ὀφθαλμόν του διὰ τεχνικῶν εἰς ὑάλοιο.

Μετὰ ἤμειναν ὦραν, ὁ λέων δὲν ἦτο πλέον ὁ πρῶην πάσχων καὶ μελαγχολικός, ἀλλ' εὐθὺς ὅπως πάντοτε.

— Ποντικοὶ βιομήχανοι.

Ένας Σκωτὸς μετεχειρίθη τοὺς ποντικούς ὡς κινήτῃρον δύναμιν δι' ἕν ὑφαντήριον καὶ κατόρθωσε μετὰ 15.000 ποντικούς νὰ κινήσῃ μετὰ ὑφαντήριον τὸ ὅποιον ἦν κινήθῃ ἄλλως πῶς; θὰ ἀπτηοῦντο 135.000 φράγκα ἐτησίως. Πῶς ἴθλην αὐτὴ ἡ σκέψιν εἰς τὸν Σκωτῶν; Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὴν φυλακὴν— ἡ ὅποια ἐφάνη γόνιμος πάντοτε εἰς ὑπομονητικὰς ἐπενδύσεις— παρατήρησεν ὅτι ἕνας ποντικὸς κλεισμένος ἐντός περιστρεφόμενου ταμπούρου διανύει 16 χιλιόμετρα τὴν ἡμέραν, καὶ μετὰ ἄλλους ὑπομονητικῶς ὑπολογισμοὺς ἔβασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κίνησις αὐτῆ τῶν ποντικῶν ἰσοδυναμεῖ μετὰ κέρδος 75 λεπτῶν κατὰ ἡμέραν.

Ἐκ τούτου ὁ πρακτικὸς ἄγγλος ἤχθη εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ὑφαντήριου.

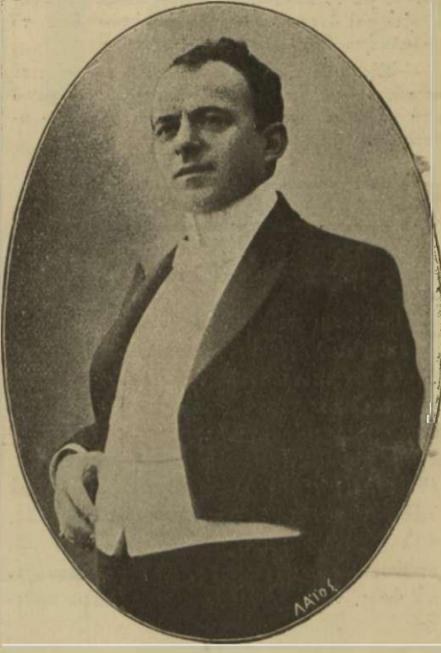
— Τὰ μαργαριτάρια.

Ἡ τιμὴ τῶν μαργαριταρίων εἶνε σήμερον δεκαπλάσια ἀπὸ ὅτι ἦτο πρὸ δέκα ἐτῶν, διότι τὰ μαργαριτάρια εἶνε σήμερον τῆς μόδας καὶ διότι τὸ κατ' ἔτος ἀλλεούμενον ποσὸν δὲν εἶνε ἐπαρκὲς ἕνα συγκρατηθῶν εἰς τιμὰς, ἐνῷ ἀπειναντίας τῶν ἀδαμάντινων ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν πολὺ περισσότερον ὥστε ἡ τιμὴ των δὲν ὑφίσταται μεγάλας ὑπερτιμήσεις. Ἰδοὺ δὲ ἡ σειρά κατ' ἀξίαν τῶν διαφόρων μαργαριτῶν. Ὁ μαῦρος μαργαριτῆς εἶνε ὁ πολυτιμότερος, ἔπειτα ἔρχεται ὁ ῥοδιὸς μετὰ ταῦτα ὁ λευκὸς καὶ τελευταίος τὴν ἀξίαν ὁ κίτρινος.

— Ταχύτης τοῦ ἀνέμου.

Ἡ διάφορος ἀντίστασις μετὰ πρὸς τὸν ἄερα προέρχεται ἐκ τῆς ὀρυμῆς ἢ καλλιτέρον ἐκ τῆς ταχύτητος μεθ' ἣς οὗτος φυσᾷ. Ἡ γλυκεία ἀῦρα προχωρεῖ περὶ τοῦ κατὰ 5 μίλλια τὴν ὥραν, ὅταν φυσᾷ δυνατώτερα τότε ἡ ταχύτης ἀνέρχεται εἰς 10 μίλλια. Ὁ σφοδρὸς ἄνεμος φθάει εἰς ταχύτητα 50 μίλλων τὴν ὥραν, καὶ ἡ ἀντίστασις

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ
ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ‘ΑΛΗΘΕΙΑΣ’

Ο ΣΑΓΙΩΡ

Διευθυντὴς τῆς «Νέας Σκηνῆς» ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Δεσποινίδα Μαρίαν Κοτοπούλην. Ὁ Κ. Σαγιῶρ εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἑλλῶν κωμικός ὁ πληθυμοφύτων δι' ἀκρόατον καὶ ὑγειοῦς γέλωτος καὶ εὐθυμίας τὸ Πανελλήνιον. Πέρσει εἰς τὰ «Παναθηναῖα» καὶ φέτος εἰς τὰ «Νέα Παναθηναῖα» κατεροῖψεν ὡς Νικολέτος Πετεινάρις τὸ ρεκόρ τῆς ἑλληνικῆς εὐθυμίας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραστάσεων τοῦ αὐτοῦ ἔργου. Ἀλλὰ καὶ ὡς τραγικός ὁ Σαγιῶρ ἔδωκεν ἐσχάτως ἀνεπίπιστον δεῖγμα τῆς ἀφομοιωτικῆς του δυνάμεως καὶ τοῦ ἐξοχοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλέντου του.

Ὁ Σαγιῶρ εἶνε ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ ἐκ τῶν πρῶτων ἐνταύτῳ ἠθοποιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς.

εἰς αὐτὸν εἶνε δύσκολος εἰς τὸν πειλοπόν. Ὁ δὲ σφοδρὸς ἄνεμος ὁ ὅποιος ὀμοιάζει πρὸς τὸν βόμβον τοῦ πυροβόλου, φθάει εἰς ταχύτητα 80 ἕως 100 μίλλων τὴν ὥραν.

— Τὰ καρδιὰ ὄλης τῆς Γῆς.

Ἐπολογίζεται ὅτι γίνονται τόσα καρδιὰ (τὰ ὅποια ἐδῶ πληρώνομεν τόσον πολλὰ) ὅστε θὰ ἔφθαναν ἕνα προμηθεύον τροφὴν εἰς ὅλην τὴν Γῆν. Μόνον τῆς Βρασιλίας τὰ καρδιὰ εἶνε τόσα ὅστε γιλιὰδες τόνων ἐξ αὐτῶν καταστρέφονται κατ' ἔτος μένοντα ἀπόλωτα.

Διατὶ δὲν τὰ φέρουν ἐδῶ;

— Οἱ νυμφικὸι στέφανοι.

Διατὶ ἐπεκράτησεν οἱ νυμφικὸι στέφανοι νὰ εἶνε ἀπὸ ἄνηθ πορτοκαλλίως; Διότι, ἀπαντᾷ ἐν εὐρωπαϊκῶν περιοδικῶν, ἡ πορτοκαλλία παράγει ἄνηθ καὶ καρπὸν συγγρόν; καὶ τοῦτο εἶνε σημεῖον ἀφροσύνης καὶ γονιμότητος

— Τὸ ῥώμι τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα.

Ἐν περιοδικῶν ἀγγλικῶν λέγει ὅτι τὸν χειμῶνα τρώγει τις 20 τοῖς ἐκάτον περισσότερον ψωμί ἀπὸ τὸ καλοκαίρι. Ἀμφιβάλλομεν ἂν συμβαίνει τοῦτο παρ' ἡμῶν, ἂν καὶ διαφορά τις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

— Ὁ γρινιαρὸς προϊδόμενος καὶ ἡ νεά.

Ἐνας γρινιαρὸς εἶχεν ὑπάλληλον μίαν ὠραίαν καὶ γλυκυτάτην κόρην, τὴν ὅποιαν ἀπέλιπεν μετὰ τὴν κτηνώδη συμπεριφορὰν του.

Μίαν ἡμέραν τὰ κέρια τοῦ προϊσταμένου ἔγειναν ἀυπόφορα. «Κύτταζε ἐδῶ, ἐφώναζε, τὸ γραφεῖόν μου εἶνε ὄλο ἄνω κάτω».

«Ἀλλὰ κύριε, ἔχω διαταγὴν σας νὰ μὴ ἐγίω τὰ χαρτιά σας».

«Καλὰ, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ φύλλο τῶν γραμματισμῶν ἔπρεπε νὰ εἶνε ἄλλου!»

«Ποῦ νὰ τὰ βάλω κύριε;

«Ἄ ὅπου θέλεις, ὅπου θέλεις, φθάνει. νὰ μὴ τὰ ἰδῶ μπροστά μου».

Ἡ νεά ἐκοκκίνισε ἀπὸ τὸν θυμὸν.

«Καλὰ κύριε, εἶπε, καὶ βρέχουσα τὸ μέγα φύλλο τοῦ γραμματισμοῦ, τὸ ἐκόλλησε εἰς τὸ φακρόν του τὸ κρῆνον καὶ ἔβουγα νὰ εὐρη ἄλλη δουλειά!»

Ἐνας χωρικός ἐφερε μιά μερὰ ἕνα καλάθι πρῶτα ἀγγάδια εἰς τὸν ἀρχοντα τοῦ χωριοῦ του. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μεγάρου εὐρίσκοντο δύο πίθηκοι: πλουσιώτατα ἐνδεδυμένοι. Ὁ χωρικός δὲν εἶχεν εἰδῆ ποτὲ τὸν πίθηκους ἄμα οἱ ὅποιοι εἶδαν τὸν χωρικὸν μετ' ἀγγάδια, ἔπασαν ἐπάνω του. Ὁ χωρικός ὄχι μόνον δὲν ἔφερεν ἀντί-

στασιν, ἀλλ' ἀφοῦ ἔβαλε ταπεινώτατα τὸ καπέλλο του προσέφερε τὸ καλάθι εἰς τοὺς πηθήκους.

Μετ' ὀλίγον ὁ χωρικός εὐρίσκειτο πρὸ τοῦ ἀργοντος μετ' τὸ καλάθι. Ὁ ἀρχὸν εἶδε τὴν ἐκπληξὴν καὶ δυσάρεσκον του βλέπων ὅτι τὸ καλάθι ἦτο ἄδειο κατὰ τὸ ἥμισυ.

— Ἐξοχώτατε, εἶπεν ὁ ἀπλοῖκος χωρικός, τί νὰ σὰς κάμω; Τὰ δύο ἀρχοντοπούλα σὰς κάτω στὴ πόρτα μισοράγαγε τ' ἀγλάδια μετ' τὴν ὑγεία τους!

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὰ τυχερὰ τῶν αὐλικῶν

Πρόκειται περὶ τῶν αὐλικῶν τῆς Αὐτριακῆς Αὐλῆς, ὅπου μία παλαιὰ ἐθιμοτυπία δὲν ἐπιτρέπει νὰ ξαναπαρατεθοῦν εἰς τὸ βασιλικὸν τραπέζι τροφίμα ἢ ποτὰ τὰ ὅποια παρετέθησαν ἤδη μίαν φοράν. Τοιούτῳ τρόπῳ σύμφωνα μετ' ἀρχαίον μεσαιωνικὸν ἔθιμον, εἰς τῶν αὐλικῶν ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ δι' αὐτὸν τὰς μὴ ἀνοιχθείσας φιάλας, ἄλλος τὸ κρασί τῶν πλήρων ποτηρίων τῶν ὁποίων δὲν ἔγινε χρῆσις, ἄλλος τὸ κυνήγι, τὸ ψάρι, ἢ τὰ γλυκύσματα καὶ οὕτω καθέξῃς.

Καὶ καθ' ἑκάστην ὄλα αὐτὰ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ Παλατιοῦ πωλοῦνται ἐκεῖ περίξ εἰς ἰδιαιτέραν ἀγοράν, ὅπου οἱ Βιεννέζοι ἔρχονται νὰ ἀγοράσουν τὰ βασιλικὰ ἀπομεινάρια. Ἄλλοτε εἰς τὸν μεσαιῶνα οἱ μεγάλοι μειγιστᾶνες τοῦ Κράτους μετ' αὐτὰ ἐσοδήματα ἐχόνδριον ἀρκετὰ τὰς προσόδους των. Οὕτως ὁ Ἀρχικαγγελάριος εἶχε δικαίωμα εἰς τὰ τεμάχια τῶν κηρίων ποῦ ἀπέμενον κάθε ἡμέραν ἀπὸ ἑνα πελώριον πολυέλεον καὶ ἀπὸ ἄλλους τριάκοντα μικροῦς· δηλαδὴ ἀπὸ χιλιάδας κηρία, ἐξ οὗ ὁ προϋπολογισμὸς των ἐλάμβανε οὐχὶ εὐκαταφρόνητον αὐξήσιν, ἂν σκεφθῆ τις ὅτι τὸ κηρίον τότε ἦτο πρᾶγμα πολυτελείας. Πόσα ἄρα γε νὰ εἶνε τὰ τοιαῦτα ἔκτακτα τῶν αὐλικῶν μας;

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

[Μικρὰ ἀλληλογραφία]

Κους Π. Βεργ. Ἰωάννινα, Ulrich Frey Metz Γρ. Γραβ. Θεσσαλονίκη, Ἰω. Μελετ. Ἀλεξάνδρειαν, Μικελλατ. Hartlay Νοτ. Ἀφρικῆς. Michos Yrsilanti Ἀμερικῆς. I. Ρουμ. Honolulu Χαρ. Μούσσην Φιλιατρά. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κ. Μπεμπ. Κορώνη. Κατάλογος συνδρομητῶν ἐλήφθη. Φύλλα ἐστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Δημοσιευθῆσαν. Ἀναμνησκόμενοι καὶ ἄλλους. Ἐρωτευμένον Νέον Λαμίαν. Εὐχαριστως ἀρχίσατε, συντόμως καὶ φωτογρ. Τὸ ὄνομά σας διὰ τὴν «Ἀληθείαν» πρέπει νὰ εἶνε γνωστόν.

— Ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος τῆς «Ἀληθείας» τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγνωστῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας.

— Ἀγγελία γύμων, ἀρραβῶνων, ἀναχωρήσεων, ἀρξέων, ἐξετάσεων, θανάτων, ὀνομαστ. ἑορτῶν βαπτίσεων μέχρι πέντε στίχων δημοσιεύονται δωρεάν ἀρκεῖ νὰ συνοδεύονται μετ' ἐν εἰκοσάλεπτον γραμματόσημον.

— Πᾶσα ἄλλη δημοσίευσίς μέχρι 10 στίχων πρέπει νὰ συνοδεύεται μετ' δραχ. 2. Διὰ μεγαλειτέρας δημοσιεύσεις ἢ συνεννόησις γίνεται διὰ τοῦ Ἀσσυρμάτου μας, ὁ στίχος ὑπολογίζεται ἐκ 36 στοιχείων.

— Γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματα καὶ παράπονα ἐνυπόγραφα καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Διευθνήσεως δημοσιεύονται δωρεάν ὑπὸ τὸν ὄρον μεγάλης συντομίας.

— Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπιστελλόντων δὲν θὰ δημοσιεύονται ἐκτός ἂν τὴν δημοσίευσιν ζητοῦν οἱ ἴδιοι ἐπιστελλόντες.

Διὰ τοὺς κ.κ. καπνεμπόρους καὶ καπνοπώλας τῆς Αἰγύπτου

Φέρω εἰς γνῶιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ προμηθεύω καπνὰ σαργία ἢ ἀράπικα διὰ τῆς ἐσοδείας 1905 ἀσχετῶς ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ἀντὶ μικρᾶς μεσιτείας δίδων ἐγγύησιν 10,000 δρ. ἂς καταθέτω εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μετ' πρώτῃ συνεννόησιν.

Ἰλάτη 20 Μαΐου 1908

Χαράλαμπος Βούλγαρης

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ,

(Ἡ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΤΣΕΛΙΓΓΑ) (27 Ἰουλίου)

Τσελιγγας ἐν Θεσσαλίᾳ ἠγόρασε 1320 γιδοπρόβατα διὰ τὰ ὅποια εἶχε 16 μανδριά, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα. Κάθε μανδρὶ εἶχε καὶ τὸν ἀνθρωπὸν του. Ἐίχεν ὅμως καὶ ἓνα ἀρχισοπάνο, εἰς τὸν ὅποσον παρέδωσε τὰ 1320 γιδοπρόβατα ἵνα τὰ μοιράσῃ εἰς τὰ 16 μανδριά, ὅπως θέλει, μετ' τὴν διαφορὰν ὅποταν ἔρχεται αὐτὸς ὁ τσελιγγας θὰ μετρᾷ μόνον 4 μανδριά, ὅπως τοῦ ἀρέσει, ὀριζοντίως ἢ καθέτως ἢ λοξῶς καὶ θὰ εὐρίσκῃ πάντοτε εἰς τὰ 4 μανδριά 320 πρόβατα. Ὁ ἀρχισοπάνος εὐρεθεῖς εἰς δύσκολον θέσιν ἐρωτᾷ τοὺς ἀναγνώστας μας ἀπὸ πόσα γιδοπρόβατα θὰ βάλῃ εἰς κάθε μανδρὶ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ προϊσταμένου του;

(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδρας Ἀγγελ. Γ. Σκλιά Ἀθήναι)

Λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 12ης Αὐγούστου. Θὰ δοθοῦν τὰ ἐξῆς βραβεῖα: 1ον Μία συνδρομὴ ἐτησίαν τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως τῆς

«Ἀληθείας» (δρ. 12). 2ον Ἐτησίαν συνδρομὴ τῆς λαϊκῆς ἐκδόσεως (δρ. 6). 3ον Ἐξάμηνον συνδρομὴν λαϊκῆς ἐκδόσεως καὶ 4ον καὶ 5ον 2 τρίμηνα συνδρομὰς τῆς λαϊκῆς ἐκδόσεως. Ἐκάστη λύσις ἵνα λαμβάνεται ὑπ' ὄψει δέον νὰ συνοδεύεται μετ' ἐν δ ε κ α λ ε π ο ν γραμματόσημον.

Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου αἱ λύσεις τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Ἰουνίου καὶ αἱ ἀπαντήσεις εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τοῦ Ἰουλίου εἰς τὸ προσεχές.

Ἡ ΑΜΟΙΒΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ Ἐγκεκριμένη διὰ Β. Διατάγματος — ὑπὸ διαρκῆ Κυβερνητικὸν ἔλεγχον ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1902 ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Ἡ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κεφάλαιον ἀσφαλισθῆν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1907 ΔΡΑΧ. 27,500,000

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ I. Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Πρόεδρος Ὁ ὀργανισμὸς ἐντός 12 ἐτῶν ΑΣ. ΘΡ. ΖΑΙ-ΜΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ διὰ τὸν καταθέτοντα Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ διὰ τὸν καταθέτοντα Π. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ ΠΡΟΙΚΟΣ διὰ τὰ τέκνα του Δ. Α. ΒΟΡΕΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ διὰ τὴν οἰκογενεὶάν του Γ. ΣΤ. ΣΤΡΕ-Ι-Τ Μετ' ὑνιασίας καταβολᾶς δρ. 5 καὶ ἄνω Γ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Γεν. Διευθνήτης ἐπὶ 10 ἐτη μόνον

Πληροφῶραι καὶ καταστατικὰ διανέμονται ἢ ἀποστέλλονται παντὶ τῷ αἰτοῦντι εἴτε παρὰ τῆς Ἐταιρίας εἴτε παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ πρακτῶρων τῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1889 ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ 5,000,000 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Ἀγοραπωλησιαὶ χρεωγράφων. ΕΜΠΟΡΙΟΥ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΥΡΟΣ καὶ ΖΩΗΣ ὁ Γαλλικὸς «Φοίνιξ».

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

3 1/2 0/0 πρώτην ζήτησιν 4 1/2 0/0 ἐν ἔτος 4 0/0 3 μηνῶν 5 0/0 δύο ἔτη 4 1/4 0/0 6 μηνῶν 5 1/2 0/0 τρίτα καὶ πλέον Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν 1/2 0/0 ὀλιγότερον

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΤΑΧΙΑ ΚΑΙ ΑΤΟΚΟΛΟΓΙΑΣ Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Δευτέρην ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον. Αἰβέριον, Αἰδηρὸν (τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὠρεοῦς καὶ Βόλον. Τρίτην ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηρὸν (τὸ θέρος) Βόλον, Θεσσαλονίκην Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασιάν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γόθειον, Πορτοκάγιον, Γερολίμνα, Λιμένιον, Σελινόισαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον. Πέμπτην ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ὄταν καὶ Θήραν. Σάββατον ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Αἰβέριον, Χαλκίδα, Λιμνην, Αἰδηρὸν (τὸ θέρος), Στυλῖδα, Ὠρεοῦς καὶ Βόλον. Δευτέρα ὥραν μεσημβριαν ἀκριβῶς κατ' εὐθείαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ. Κυριακὴν ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Πρακτορεῖα. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252. — Ἐν Πειραιεὶ Πλατεία Καραιοκάκη. Τηλέφωνον 94. (Ἐκ τῆς Διευθνήσεως)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλησις Λαχειοφόρων Ὀμολογιῶν Ἐθνικῆς μετ' πρακατοβολῆν Δραχ. 15. ΤΑΜΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/0

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Σ. Κ. ΒΟΥΛΕΤΑ

Τελείως καθαρισθῆν κατέστη ἐν τῶν καλλιτέρων Φαρμακείων τῶν Ἀθηνῶν κατακτιῶν τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῶν πελατῶν χάρις εἰς τὴν μετ' ἐπιστημονικῆς ὁντος ἀκριβείας ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν. Χημικὰ προϊόντα ἐκ τῶν καλλιτέρων Ευρωπαϊκῶν οἰκῶν. Μεταλλικὰ ἔδατα πρόσδατα. Ευλογητὰ εἰδικοτήτων. (Specialités).

Φάρμακον ἀβλαβέστατον δοκιμασθῆν καταστρέφον τελείως τὴν πτυρωσίνην καὶ προλαβάνον τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν. Coldcream ἀρίστον κατὰ συνταγὴν ὄλων νέαν.

45 ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 45

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπλοποιεῖ ὄτι,

Συμφώνως τῷ ἀρθρῳ β' τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΒΩΕ' καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἰδίου ἔτους Β. Διατάγματος τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας καὶ αἱ παρὰ πόδας περιγραφόμενα ἐκδόσεις καὶ κατηγορίαι τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀντικατασταθεῖσι δι' ἐκδόσεων νεωτέρων τύπων, ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ κάτοχοι τραπεζικῶν γραμματίων τῶν ἀποσυρομένων ἐκδόσεων παρακαλοῦνται ὅπως προσαγάγῃσι ταῦτα ἐντός ἔτους ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίως ταυτῆς προθεσμίας ἐξακολουθήσῃσι πάντοτε νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα τῶν ὡς ἄνω ἀποσυρομένων κατηγορίων μόνον εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς πληρωμὰς καὶ ἀνταλλαγὴν.

Τὰ ἀποσυρόμενα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμματῖα εἰς τὰ ἐπόμενα:

Α'. Τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας, πάσης ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας.

Β'. Τὰ τῆς Ζ' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 25.

Τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς ἐκδόσεως ταύτης διακρίνονται ευχερῶς ἐκ τῆς πρὸς τ' ἀριστερὰ εἰκόνας τῆς Ἀθηγᾶς, ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσόψεως ἐν λειψοειδεῖ πλαισίῳ εἰκόνας, ἐκπροτομῆς τοῦ πρώτου διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὀπισθίας εἰκόνας τῆς προτομῆς τοῦ Ἐρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Γ'. Τὰ τῆς Α' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν 5.

Τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας ταύτης διακρίνονται ευχερῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσόψεως ἐν κυκλικῷ πλαισίῳ εἰκόνας τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου, ἐν ᾧ τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει, τῇ τελευταίᾳ τῶν γραμματίων τούτων, ὑπάρχει αὐτὴ πρὸς τ' ἀριστερὰ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διοικητῆς Σ. ΣΤΡΕ-Ι-Τ

(Δημοσιευθῆτω μόνον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων τῶν λαβουσιῶν εἰδικῆν πρὸς τοῦτο ἐντολῆν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς).

Ο ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΟΣ

τῆς Ὄφθαλμολογίας ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ

ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὄφθαλμολογικῆς Ἐταιρίας. Ἐν τῇ Ὄφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδᾶσας.

Θεραπεύει

τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὄφθαλμολογικῇ τῶν Κλινικῶν, ἐφαρμοζων τὰς τελειότερας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτιν, Τριχιάσεις, Δακρυρροίας, τῶν Στραβισμῶν (ἀλλοιωσίαν). Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύσπας, πρεσβύσπας καὶ κοπιώδη δρασιν, τὰ λευκώματα, γλανκώματα κλπ.

20 — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — 20